

Adventes Vēstis

2015. gada oktobris, #10 (236)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
JAUNU
DRAUDŽU
DIBINĀŠANA

SIEVIEŠU
KONFERENCE
“CELIES UN
SPĪDI!”

SVĒTRUNA:
“VIENOTĪBA
KRISTŪ”

INTERVIJA
AR JAUNIETI
JANU JANSONI

ADRA LATVIJA
PAR INDIJAS
BĒRNU
PROJEKTU

Latvijas ziņas	4
Tēma	6
Notikums	12
Vārds mācītājam	16
ADRA Latvija	18
Jaunieši	20
Bērniem	22

Augšanai jānotiek dabiski

Mēs esam atšķirīgi. Ne tikai kā cilvēki dažādi, bet arī savā ticības pieredzē. Tomēr visiem ir viens Dievs un viens Glābējs – Jēzus Kristus, kurš mums ir atstājis savu novēlējumu: “Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas!” Kā to darīt labāk, viedokļi būs ļoti atšķirīgi. Vieni teiks, ka būtiskākā šī uzdevuma daļa ir mācīšana – Bībeles stundu vai ticības punktu pasniegšana lekciju veidā. Citi teiks, ka galvenais ir pasludināt nomāktajiem cilvēkiem piedošanas un žēlastības vēsti – Jēzu kā Pestītāju. Bet vēl kādi liks uzvaru uz sadraudzības un mīlestības atmosfēru, kas plūst no

Tēva un caur Viņa bērniem sasilda ikvienu nosalušo dvēseli. Katram no mums būs savs tuvākais skatījums, un droši vien lieki būtu lauzt šķēpus, kurš ir pareizāks. Man patīk Elenas Vaitas vārdi, kas arī teikti saistībā ar mācīšanu un mācīšanos: “Cilvēku prāti atšķiras. Visi neuztver lietas vienādi. Noteiktas Rakstu patiesības vienus uzrunā vairāk nekā citus.. Arī šodien Kungs neiespaido visus prātus vienādi. Bieži caur neparastiem piedzīvojumiem, īpašos apstākļos Viņš dod dažiem Bībeles pētniekiem patiesības izpratni, kuru citi nespēj saprast. Ir ļoti iespējams būt vislabāk izglītotam pasniedzējam un tomēr nespēt mācīt to, kas būtu jā māca.” (“Counsels to Parents”, 433, mans tulkojums)

Un tomēr ir viens nosacījums, kam būtu jāizpildās visos gadījumos vienādi. Tas ir dabiskums. Jauniem mācekļiem un jaunām draudzēm ir jāveidojas dabiski. Tiem, kas ar to nodarbojas, ir jābūt dabiskiem, saskaņā ar Gara piešķirto dāvanu katram. Nevienam nav jātiecas pāri par viņam piešķirto. Šim skatījumam bija veltīta arī oktobra numurā atspoguļotā konference SEEDS, kas daudzus rosināja pārdomas un lika pārvērtēt līdzšinējos uzskatus. Cerams, ka mūsu lasītāji no tā ko iegūs.

Ģirts Rozners

Latvijas draudžu savienības sekretārs

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 800 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Aidis TOMSONS
Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārite LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Jautājumi sev

Agrāk vai vēlāk dzīvē pienāk brīdis, kad, Svētā Gara vadīti, mēs sākam dziļāk apjaust, ko Dievs ir darījis mūsu glābšanas labā. Pārdomājot to, cik neaptverami liels ir Viņa pienestais upuris, cik dziļa ir šī noslēpumainā, visu aptverošā, visu piedodošā un visu aplājošā mīlestība, saprotama kļūst mūsu vēlme un nepieciešamība pēc pārmaiņām mūsu līdzšinējā dzīvē. Šķiet, tieši to sajuta virsmuitnieks no Jērikas vārdā Čaķejs, kad sastapa un iepazīna Jēzu. Kristus mācīja un ar savu dzīvi apliecināja, ka šaurais ceļš ir pārmaiņu, nodošanās, garīgas pieaugšanas un sevis aizliegšanas ceļš.

Laiku pa laikam Svētais Gars uzrunā mūsu sirdsapziņu, aicinot izvērtēt esošo situāciju un godprātīgi atbildēt uz dažiem jautājumiem. Tie varētu būt, piemēram, šādi.

Vai ir labi tā, kā ir pašreiz?

Vai es esmu apmierināts ar savu dzīvi?

Vai es esmu apmierināts ar savu kalpošanu un vai tā man sniedz gandarījumu?

Vai esmu apmierināts ar tām attiecībām, kādas man ir ar Dievu un līdzcilvēkiem?

Arī apustulis Pāvils aicina mūs veikt līdzīgu izvērtējumu (2.Korintiešiem 13:5):

“Pārbaudiet paši sevi, vai stāvat ticībā, izmeklējiet paši sevi...”

Manuprāt, ir vēl divi ļoti svarīgi jautājumi, uz kuriem noteikti vajadzētu meklēt atbildes.

1. Vai manā garīgajā dzīvē notiek izaugsme?

2. Vai mana ikdienas dzīve un kalpošana sekmē cilvēku atgriešanos pie Jēzus?

Meklējot atbildes uz šiem jautājumiem, mēs secīgi nonāksim pie nākamajiem jautājumiem.

Kas ir tās lietas, ko noteikti vajadzētu mainīt manā dzīvē?

Un kas ir nepieciešams, lai šīs pārmaiņas varētu notikt?

Tas ir tikai normāli, ja mēs sev uzdodam šos jautājumus un ar Dieva žēlastību meklējam atbildes, lai turpinātu iesāktu gājumu pa pārmaiņu, garīgas izaugsmes un attīstības šauro ceļu.

Bet varbūt labāk jautāt: “Ko Dievs vēlētos mainīt manā dzīvē?” Lai caur manu dzīvi un kalpošanu atklātu sevi, savu beznosacījuma mīlestību cilvēkiem, eņģeļiem un nekritušajām būtnēm Universā vēl pilnīgāk, pavisam jaunā, līdz šim neiepazītā gaismā.

Uzticēsimies savam Glābējam, atsauksimies Svētā Gara aicinājumam un lūgsim kopā ar Psalmu autoru: “Pārbaudi mani, ak Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas, un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu!” (Ps 139:23,24)

Gaidāmie pasākumi

24. oktobris

Rēzeknes draudzes 100 gadu jubileja.

25.-28. oktobris

Kristīgās psiholoģes Lidijas Neikurs seminārs Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

31. oktobris - 7. novembris

Lūgšanu nedēļa

22. novembris

Tukuma Kultūras namā (Lielā ielā 1) pl. 15.00 notiks tradicionālais Pateicības koncerts. Organizē Tukuma adventistu draudze.

Kļūdas labojums

Iepriekšējā mēneša rakstā „Evaņģēlijs lielās pilsētās, arī Daugavpilī” Kristiāna Geide, viena no viedokļu autorēm, ir medicīnas studente.

Sienas brīnums

Jau otro gadu pēc kārtas septembrī Cēsu „Sadraudzības” draudzes Piedzīvojumu un Ceļa meklētāji ar saviem draugiem ņem rokā dažāda izmēra otas un piedalās brīnišķīgā projektā – pelēkas, necilas betona sienas pārtapšanā par krāsainu brīnumu. Draudzē ir mākslinieki, kas prot

paveikt nepieciešamos sagatavošanās darbus. Bērniem, pusaudžiem un jauniešiem ļoti patīk šis kopējais darbiņš, un savu sajūsmu par paveikto atzinīgi izsaka arī uzņēmuma darbinieki. Nākotnē vēlamies šo projektu īstenot līdz galam, apgleznojot visu betona sienu gar uzņēmumu „Kurši”. Iespējams, nākamajā reizē aicināsim uz gleznošanu arī pašus uzņēmuma darbiniekus un viņu bērnus, jo nesenajās DDA mācībās tika uzsvērts: „Nevis vieni dariet labu sabiedrībai, bet dariet KOPĀ ar sabiedrību!”

Anitra Rause

Par dziesmu un cilvēka sirds robežu šķērsošanu

19. septembrī Bauskas draudzē Dieva godam bagātīgi skanēja dziesmas. Dievkalpojumā piedalījās vietējā kultūras centra senioru kora „Sarma” dalībnieki, no kuriem četri ir draudzes locekļi. Ideja koncertēt draudzē brieda jau sen, pirms dažiem gadiem koris jau dziedāja draudzes jubilejas koncertā, vairāki koristi bija ciemojušies sadraudzības reizēs, bet galvenais iemesls – brīnišķīgas garīga rakstura dziesmas kora repertuārā. Pat viss šī gada senioru kora repertuārs, ko ikgadējos dziesmu svētkos (šogad- Alūksnē) dziedāja ap tūkstoš dziedātāju, ir garīgās dziesmas.

Sabatskolas daļā koristi tuvāk iepazīst adventistu mācību materiālu apguves metodiku, ieklausījās, aizdomājās, arī jautāja. „Ak, cik gan daudz vēl es neizprotu...” vēlāk teic kāda korigiste, bet citai patīkama draudzes sirsnīgā, ģimeniskā noskaņa.

„Mūžam ceļams Dieva nams” skan koncerta iesākumā, tad – „Svēti, Kungs, šo mūsu zemi!”, ko sarakstījis mūs novadnieks Grantovskis, Arī „Glorija” vairākkārt dzirdēta, bet vienmēr „ceļ”.

Par koncertu draudzē ir pateicīga, īpaši diriģentei Dainai un koncertmeistarei Evijai, bet dziedātājiem krājas katram sava pieredze, arī tā var tuvojies Dievam. Dievkalpojumā draudzes mācītāja Inta Jēkabsone svētrunā aicināja aizdomāties par to, ko teoloģija var piedāvāt sarežģītajā jautājumā par imigrāciju, jo jautājums visiem tik aktuāls. Lūk, dažas atziņas:

Vai mēs varam domāt un runāt par atvērtām robežām? Tas nozīmētu, ka jārūnā par aizspriedumu salaušanu! Par cilvēku sirds robežu šķērsošanu jeb salaušanu! Šāda doma mums liek paskatīties uz paša Dieva “imigrāciju”. Viņš šķērsoja tik neaptveramas robežas, lai parādītu solidaritāti ar cilvēkiem, lai būtu “Dievs ar mums”.

Mēs ceram uz to, ka Pestīšanas vēsts par Dievu, kurš kļuva cilvēks Jēzus Kristus, lai “migrētu” pie cilvēkiem, kuri Viņu nepieņēma – varēs nojaukt cilvēku

uzliktās sirds robežas. Tādēļ visiem cilvēkiem varam teikt: “Nāciet, mēs pieņemam tos, kuri nāk glābšanas, cilvēciskuma, žēlastības vārdā!” Jo tāds ir mūsu Dievs, kurš nāk pie cilvēkiem ar pestīšanas vēsti! “

Pēc dievkalpojuma saviesīga tuvākiepaizīšanās bija pie tējas

galda. Interesanti, ka blakus bija sasedušas mūsu mācītāja Inta, diriģente Daina un agrākā draudzes mūzikas organizatore Rota.

Pateicība Dievam par svētīgo satikšanos dziesmā. Interesanti, ka draudze uzlūgtā uz kora 15 gadu jubilejas koncertu nākošajā mēnesī.

Bet nedēļu vēlāk draudzes dievkalpojumu apmeklēja viesi no Jelgavas draudzes un mūs iepriecināja ar brīnišķīgu Jūlijas un Jurijs dziedājumu ģitāras pavadījumā.

Arī misija...?

Ināra Dimante Bauskas draudzē

Liecību pēcpusdiena

Ratniekos

Pārbraucam Varkaļu kanālam, un tad ir norāde „Ratnieki”. Šeit ir Jura Kapustina 1999. gadā dibinātais sociālās rehabilitācijas centrs. Tā klienti ir bijušie notiesātie, tie, kas cieš no dažādām atkarībām, bezpajumtnieki un citi sociāli atstumtie. Lai šeit uzturētos, ir kāds noteikums – cilvēkam jāatzīst, ka viņam nepieciešama palīdzība un ir gatavība mainīties. Lai palīdzētu tam notikt, viens no darbiniekiem ir sociālais darbinieks – kapelāns. Tas ir mūsu draudzes brālis Arnis Irbe. Viņš vada rīta svētbrižus, kristīgās mācības pamatu apgūšanu un iesaista iemītniekus garīgās pārrunās. Šodien, 20.septembrī, esam atbraukuši pēc Arņa aicinājuma, lai piedalītos liecību pēcpusdienā.

Pēc Arņa ievadvārdiem divi vīri stāsta, ko Kristus darījis viņu dzīvē. Pirmais stāsts ir par līdzdalību liela krimināla grupējuma noziegumos 90.-tajos gados. Tam sekojuši smaga alkoholisma gadi, bezcerība un izmisums. Pēc paziņu ie-

teikuma sācis interesēties par garīgiem jautājumiem un atradis Dievu. Tagad saprot, cik Dievs bijis pacietīgs, dedzīgi liecina par savu atgriešanos un Dieva svētībām bagāto šodienu. Arī otra vīra dzīvi ir izpostījis alkohols. Viņam ir labs, pieprasīts amats, bet darbu vairs neviens nedod. Viņš vēlas mainīt savu dzīvi un ir sapratis, ka no alkohola ļaunuma atbrīvoties var palīdzēt tikai Dievs.

Pēc emocionālajām liecībām mūsu mācītājs T.Vilnis aicina šī centra iemītniekus iesaistīties centra piedāvātajās aktivitātes, apgūt profesiju, lai kļūtu patstāvīgi, radošo iniciatīvu virzīt, lai iekļautos sabiedrībā. To darīt, saprotot vajadzību pēc Dieva žēlastības un spēka dzīvot ne grēkam pakļautu dzīvi, bet uzvarošu dzīvi kopā ar Jēzu Kristu.

D. Sproģe Tukuma draudzē

Jaunieši Talsos

Reizi ceturksnī Talsu draudzē notiek jauniešu dievkalpojums. Pēdējais norisinājās 29. augustā. Šis dievkalpojums bija ļoti muzikāls un sirdi piepildošs. Parasti jauniešu dievkalpojumos piedalās vietējie jaunieši, bet šis dievkalpojums bija īpašs ar to, ka tajā kalpoja jaunieši no dažādām Latvijas vietām.

Ar muzikālu svētrunu kalpoja Mārtiņš Subatovičs – viņa svētrunu caurvija brīnišķīga mūzika, kura uz mirkli ļāva sajusties kā Debesīs. Ar viņu kopā muzicēja

Inga Akmene un Daina Kleimane. Mārtiņš runāja par notikumu, kas aprakstīts Jāņa evaņģēlijā 5. nodaļā – par kādu vīru, kurš 38 gadus bija gulējis nevesels un gaidīja dziedināšanu tāpat, kā daudzi citi slimnieki viņam līdās. Neveselā vīra ticības dzīve bija panīkusī, viņam bija nepieciešama ne tikai fiziska, bet arī garīga dziedināšana. Jēzus viņu dziedināja un teica: “Celies, ņem savu gultu un staigā!” Šie vārdi var būt attiecināmi uz ikvienu no mums: “Celies un ej! Darbojies!” Tā kā bija vasaras beigas, tad draudzes mācītāja sieva Gunta Vilne bija sagatavojusi atskatu par Cēļa meklētāju nometni, kura norisinājās pie Alauksa ezera.

Šis jauniešu dievkalpojums ikvienam bija liela svētība. Citu cilvēku acīs varēja redzēt asaras. Dievs uzrunāja sirdis.

*Kristīne Kalmane
Talsu draudzē*

If 3 or 4 strategic initiatives in the minimum factor area are implemented the difference will be SIGNIFICANT!

Andris Pešelis
Rīgas 7. draudze

Jaunas metodes, JAUNAS DRAUDZES

Septembra beigās Rīgā notika viena no lielākajām konferencēm, kādas pēdējā laikā ir rīkotas adventistu draudzēs. Pulcējot vairāk nekā 200 interesentu no visas Baltijas, tika runāts un domāts par to, kā ieinteresēt un iedrošināt cilvēkus kalpot sabiedrībai, liecināt par Jēzu un... veidot jaunas draudzes. Vai tuvākajos gados draudžu skaits Latvijā varētu dubultoties?

Ideju par konferences rīkošanu Latvijā savulaik atveda Tālvāldis Vilnis un Daumants Kleimanis. Kā saka mācītājs T. Vilnis, ar šo pasākumu ir papildījies viens no viņa sapņiem.

„Viena no galvenajām idejām ir tā, ka mums jāspēj turēties ticībā pie mūsu vērtībām, kuras mums ir. Un tajā pašā laikā, izmantojot jaunākās metodes, uzrunāt šodienas cilvēkus. Nevis ar metodēm, kas uzrunāja cilvēkus pirms divdesmit, trīsdesmit vai piecdesmit gadiem.

Mums ar Daumantu Kleimani pagājušajā gadā bija iespēja nokļūt Amerikā. Tur es piedalījos līdzīgā konferencē, redzēju šos cilvēkus („Adventes Vēstis” bija raksts par šo Amerikas braucienu –

red. piez.). Un man radās vēlēšanās atvest viņus uz Latviju, uz Baltiju, – vienus no labākajiem kalpotājiem! Lektorī ir Endrjūsas Universitātes pasniedzēji, viņiem ir sava komanda.

Gada garumā mēs uzrunājām vadītājus ūnijā un savienībā, lai šos cilvēkus ielūgtu uz Rīgu. Un man patiešām ir grandiozs pārsteigums, ka uz konferenci ieradās tik daudz cilvēku. Tas bija mans sapnis, ko mēs kopā ar Daumantu sapņojām jau pirms gada, taču nu mūsu sapnis ir piepildījies.”

Šajās „Adventes Vēstīs” varēsiet iepazīties ar konferences lektoriem un viņu uzrunātajām tēmām. Tās ir nelielas intervijas ar katru no pasniedzējiem. Ceram, ka konference ir bijis labs stimuls

ne tikai klausīties, bet arī darīt. Organizēja šo konferenci Baltijas ūnija.

Davids Nimmiks
Baltijas ūnijas prezidents

Pirmā saskare ar „SEEDs” konferenci man bija pagājušajā gadā. Ziemas sanāksmē draudžu savienību vadītāji izvirzīja jautājumu par iespēju uzaicināt konferences komandu, kas pievērstu uzmanību praktiski svarīgām tēmām: jaunu draudžu dibināšanai, mājas draudžu dibināšanai, draudžu veselībai, kas sevī ietver draudžu dabisko attīstību, kā arī, kas mums ūni-

jā šķita svarīgi, apmācībai (*couching*) mūsu darbiniekiem. Kad mēs uzzinājām, ka šāda iespēja pastāv, ūnijas padome izlēma šo projektu atbalstīt.

Tas, ko mēs redzējām šajās dienās, pārsniedza mūsu cerības. Sanāca ļoti daudz draudžu aktīvāko locekļu. Vēl nekad ūnijas praksē es to neatceros, taču no Igaunijas bija ieradusies vairāk nekā 60 cilvēku, no Lietuvas vairāk nekā 40 cilvēku, bet no Latvijas vairāk nekā 100 dalībnieku. Man šķiet, ka mums ir izdevies sasniegt mūsu nosprausto mērķi. Šīs konferences mērķis bija iedvesmot, motivēt tos, kas tiešām vēlas aktīvi draudzē darboties, lai viņi iegūtu sev nepieciešamos rīkus kalpošanai.

Galvenais ir mūsu pašu vēlēšanās kaut ko veikt evaņģelizācijas labā mūsu pašmāju sekulārās sabiedrībā kontekstā.

šo lielo atšķirību.

Tikai tas vien bija nesis šādas sekmes? Patiesībā, jā. Cilvēkus pievelk tie, kas dzīvē atspoguļo Kristus raksturu. Viņi to vēlas arī savā dzīvē. Viņi vēlas kaut ko, kas atnes pārmaiņas, kas dara dzīvi citādu. Tas kā magnēts pievelk cilvēkus. Elena Vaita vienmēr ir saistījusi kopā draudzes izaugsmi ar Kristus rakstura iedzīvināšanu Viņa sekotāju dzīvē. Tieši tādēļ draudze aug.

Tad man ir jautājums – kāpēc mūs biedē šādas pārmaiņas?

Varbūt tādēļ, ka mēs dažkārt vadām draudzi kā biznesu. Varbūt iemesls tam ir ticības trūkums, par ko mūs māca Raksti. Mēs vairāk skatāmies uz savu budžetu un pieņemam piesardzīgus lēmumus, mūsu attiecības ar Dievu ir tādas, ka tās neļauj Dievam darīt ko lielu mūsu labā. Mūsos nav lielas ticības,

Dievs svētī jaunu draudžu dibināšanu visnegaidītākajos veidos. Vienu lietu es esmu ievērojis bez izņēmumiem, ka tad, kad vieni vadītāji aiziet, lai dibinātu jaunu draudzi, tad esošajā draudzē ienāk citi vadītāji, kuri aizvieto tos, kas ir aizgājuši. Tas notiek tādēļ, ka mēs darām to, uz ko Dievs mūs aicina, un Dievs to svētī visnegaidītākajos veidos: pilsētā ierodas kāda jauna ģimene, draudzei pievienojas jauni cilvēki, par kalpošanu izšķiras tie, kas līdz tam to nebija darījuši. Dievs sagādā visu nepieciešamo tiem, kas vēlas palikt uzticami. Tas pats notiek arī ar finansēm. Tās ne tikai tiek kompensētas, bet sagādātas pat vairāk nekā pirms tam. Mēs redzam Dievu darām brīnumus tiem, kas vēlas būt uzticīgi.

Tad vēl, jūs konferencē runājāt par apmācību (*couching*). Varbūt tas ir

Cilvēkus pievelk tie, kas dzīvē atspoguļo Kristus raksturu.

Viņi to vēlas arī savā dzīvē. Viņi vēlas kaut ko, kas atnes pārmaiņas, kas dara dzīvi citādu.

Tagad, pēc konferences, ļoti daudz kas būs atkarīgs no dalībniekiem, pielietojot šeit saņemtas atziņas.

Toms Evans

Draudžu dibināšanas vadītājs, ASV

Savā lekcijā jūs sacījāt, ka Kingsklifas draudze (Austrālijā) jums patīk visvairāk. Ar ko šī draudze ir tik īpaša?

Tas ir tādēļ, ka tur pastāvīgi notiek brīnumi – mainās cilvēku dzīve. Šie cilvēki ir priecīgi par šīm pārmaiņām, kuras Dievs dara viņu dzīvē. Taču tā nebija vienmēr, aptuveni pirms 8 gadiem šīs draudzes locekļu grupa izlēma katru dienu no rīta veltīt vismaz stundu ilgām lūgšanām un Bībeles izpētei. Tas pārveidoja viņu laulību, tas pārveidoja viņu draudzi. Kad apjautājos draudzes locekļiem, viņi ir sajūsmā par savu draudzi, par Dieva darbiem, kas notiek viņu vidū.

Kur slēpjas šīs draudzes noslēpums? Vai kādās detaļās?

Tas būtu meklējams viņu apņemšanā katru rītu veltīt vismaz vienu stundu lūgšanām un Bībeles izpētei. Tas radīja

kādu Dievs mūsos vēlētos redzēt. Varbūt tas ir iemesls, kādēļ mēs esam tik lēnīgi un piesardzīgi. Mēs cenšamies vadīt draudzi kā cilvēcīgas būtnes, nevis paļaujoties uz Dievu vadīt savu draudzi. Mums ir jābūt atkarīgiem no Viņa.

Tomēr daži saka, ka pirms var notikt šādas pārmaiņas, draudzi vajag vispirms iztīrīt no jau esošajām problēmām, un tikai tad varētu sekot kādas pārmaiņas, un tikai tad varētu sākt veidot jaunas draudzes. Ko jūs sakāt par šādu nostāju?

Šo nostāju var labi saprast, jo ir vēlēšanās ievest cilvēkus vidē, kas patiesi ir kristīga, kur atnācēji var redzēt, ka šeit esošie cilvēki patiešām dzīvo kā Kristus sekotāji. Taču, no otras puses, velns sagādā apstākļus, ka nekad nav laika darīt Dieva darbu. Tādēļ mums ir nepieciešams virzīties uz priekšu, mums ir nepieciešams uzlabot savu virzīšanos uz priekšu. Tādēļ te ir abpusējs process, nav tikai viens.

Daži sūdzas, ka, veidojot jaunas draudzes, cietīs esošās draudzes dievkalpojumu kvalitāte – draudzes aktīvākie locekļi un mācītājs dosies dibināt jauno draudzi, bet palikušajiem nebūs vairs nekā. Kādu padomu jūs varētu te sniegt?

sarežģīts jautājums, lai to atbildētu īsi, taču tomēr, kas īsti ir apmācība?

Apmācība ir ienākusi līdz ar vēlmi palīdzēt tiem, kuri vēlas pildīt Dieva gribu, lai palīdzētu viņiem veikt noteiktus soļus, lai paklausītu Dieva prātam un izpildītu to, uz ko Dievs viņus aicina. Līdz ar to viņiem tiek uzdoti noteikti jautājumi ar mērķi palīdzēt izklūst ārā no apstākļiem, kuros tie ir iesprūduši.

Varbūt šo metodi var nosaukt par padomdošanu? Vai tomēr tā atšķiras?

Tā atšķiras no padomdošanas, kas vairāk koncentrējas uz pagātnes notikumiem, lai rastu dziedināšanu dzīvē. Apmācība (*couching*) vairāk koncentrējas uz nākotni, lai palīdzētu spert noteiktus soļus turpmākajā dzīvē.

Taču kādēļ tieši apmācība?

Tam ir Bībeles pamatojums. Piemēram, Barnaba ir pazīstams kā lielisks apmācītājs un iedrošinātājs. Viņš bija tas, kurš iedrošināja Pāvilu uzsākt kalpošanu. Tā ir sadarbība ar cilvēkiem, lai tiem palīdzētu virzīties uz priekšu Dieva dotajā virzienā.

Ko jūs sagaidāt no šīs konferences?

Zinu, ka Baltijas ūnijā draudzes neaizstājam tik strauji, kā gribētos. Viens no mūsu mērķiem ir atnest cerību, motivēt, ka tomēr var būt arī citādi, ka var būt

pārmaiņas. Ja katrā no Baltijas valstīm rastos jaunas draudzes, tas būtu labs šīs konferences rezultāts. Kā arī jau esošās draudzes uzlabotos, lai tās spētu piesaistīt vēl vairāk cilvēku. Es ceru, ka jums izdosies piesaistīt vēl vairāk jaunu cilvēku, jo to vēlas Dievs. Dažkārt jaunie cilvēkiem ir nenobriedušas idejas, kas nav pilnīgas, taču mums ir nepieciešama šo jauniešu enerģija un mums ir nepieciešamība pēc šīm idejām, jo dažkārt mēs esam iesprūduši savā domāšanas veidā. Jauniešiem ir svaigas idejas, kas var palīdzēt virzīties uz priekšu. Esmu priecīgs, šeit redzot daudz jaunu cilvēku, kuri piedalījās sanāsmē. Tādēļ mana vēlēšanās ir, lai šie jaunie cilvēki būtu iesaistīti gan esošo draudžu kalpošanā, gan jaunu draudžu dibināšanā.

Maikls Simpsons
Personiskās kalpošanas un draudžu dibināšanas vadītājs Ziemeļanglijas konference, Lielbritānija

Jūs runājat svētrunu „Mēs dzīvojam aizdotā laikā”. Ko nozīmē aizdotais laiks?

Svētrunā pārsvarā tika izmantota Atklāsmes 6. un Daniela 2. nodaļas pravietojums, kur atklātas šīs pasaules varas, kuru valdīšanu noslēdz akmens, kas simbolizē Jēzus Kristus valstību. Aplūkojot šīs rakstu vietas, mēs nonācām pie secinājumiem, ka Kristus atnākšana ir tuvu. Svētrunas galvenā ideja bija, ka mēs dzīvojam aizdotā laikā. To parāda Atklāsmes grāmatas 6. nodaļas zīmogi, no kuriem visi ir jau atvērti, taču 7. nodaļā esošais septītais zīmogs atrodas it kā nomaļus. Starp to un pārējiem sešiem zīmogiem ir pārrāvums, kurš norāda uz Dieva lielo mīlestību, piešķirot mums vēl papildus laiku. Šo aizdoto laiku var salīdzināt ar studentu, kuram noteiktā dienā bija jānoliek eksāmens, taču viņš nevarēja ierasties, jo bija saslimis, un nu viņš lūdz skolas vadītāju dot viņam žēlastību, ka eksāmenu varētu nolikt nākamajā dienā, un viņam šī iespēja tiek dota. Tā arī Dievs mums ir piešķīris vēl papildus laiku, lai, pateicoties Viņa žēlastībai, glābšanu atrastu vēl vairāk cilvēku.

Kāpēc šis aizdotais laiks mums ir tik svarīgs?

Žēlastības laiku neviens nepagarinās mūžīgi. Reiz pienāks brīdis, un tas notiks drīz, kad Dievs atvērs septīto zīmogu no Atklāsmes 7:1. Šī septītā zīmoga

atvēršana nozīmē Jēzus Kristus Otro atnākšanu. Līdz ar to, tā kā mēs dzīvojam aizdotā laikā, tad mums šis laiks ir jāizmanto pēc iespējas pilnīgāk. Mums ir jābūt cilvēkiem, kuri ir ļoti nopietni attiecībā uz Kristu, mums ir nepieciešamība pēc grēku nožēlas, pēc saskaņas ar Viņa Vārdu. Mums ir jāapzinās, ka šajā pasaulē ir daudz bēdu, taču ir Kāds, kurš ir mūsu pusē.

Vai šī iemesla dēļ viens no jūsu tematiem konferencē bija par dedzīgo garīgumu?

(Smejas) Jā, tās ir viens no tematiem. Man ir vairāki temati, dedzīgais garīgums ir viens no tiem. Tā ir ļoti svarīga tēma. Mēs varam būt iekarsuši, dedzīgi par kādu futbola komandu. Anglijā mēs

kad viņš runā, viņš runā no sirds, un no uzrunas tu gūsti dziļu nozīmi, jo redzi, ka šis cilvēks ir patiesi savā vēstījumā, kuru nes. Viņš ir autentisks un patiesi, ko nevar nepamanīt.

Kā mums iegūt patiesu dedzīgu garīgumu? Ar ko iesākt?

Kad mēs runājam par garīgumu, tad nepārprotami ir jārunā par Dievu. Nepieciešams izvērtēt garīguma avotu. Daudz cilvēku tic pārdabiskām lietām, kristāla lodei un tamlīdzīgām lietām, jo tic, ka garīgums nāk no varenā Dieva. Tāpēc ir nepieciešams būt skaidrībā par garīguma izcelsmi, būt savienībā ar Dievu, lasot Bībeli, pat klausoties Dieva Vārdā. Mums ir nepieciešams sarunāties ar Dievu vienmēr, kad mēs

esam iekarsuši par regbiju. Citi ir iekarsuši par kriketu. Mani dēli ir iekarsuši par basketbolu. Cilvēks vienmēr ir dedzīgs par kaut ko, kas tam patīk. Dedzīgais garīgums mūs noved tur, kur mēs cīnāmies, lai atgūtu savienību ar Dievu. **Jūsaprāt, kāpēc ne visi ir sajūsmā par mūsu draudžu dievkalpojumiem? Ko mēs varētu mainīt?**

Būt dedzīgam nenožīmē, ka jābūt skaļam. Dažkārt tā mēdz būt, kad cilvēki dzird par dedzīgu garīgumu, tad viņiem šķiet, ka tiek runāts par sliktāko, ko tie ir dzirdējuši mūzikā, skaļu dievkalpojumu, kur tiek sludināts bez satura. Tas nav dedzīgs garīgums. Dedzīgs garīgums ir tad, kad cilvēks runā no sirds, šādi uzrunājot otra cilvēka sirdi. Ja mēs aplūkojam kultūras kontekstu, es esmu melnādainais, un melnādainie parasti ir skaļi, dabiski dzīvi. Anglijā ir viens sludinātājs, kurš runā klusi, taču,

ejam, braucam. Sarunāties ar Dievu. Īsāk sakot, dedzīgs garīgums izriet no pastāvīgas savienības ar Dievu.

Džefs Pots
Draudžu dibināšanas vadītājs Manitoa-Saskačevanas konference, Kanāda

Jūs nodarbojaties ar jaunu draudžu dibināšanu. Cik ilgi jūs esat iesaistījies šajos projektos un esat mācītājs?

Esmu mācītājs jau 30 gadus. Mūsu draudžu savienībā jaunu draudžu dibināšanas aktivitātes iesākās aptuveni pirms 12 gadiem, kad es biju mūsu draudžu savienības lielākās draudzes mācītājs Vinipegā. Četrus gadus laikā mēs izveidojām jaunas četras draudzes. Laikā no 2003. līdz 2007. gadam mēs nokristījām pusi no esošo draudžu sa-

vienības locekļu skaita. Tas viss tikai no vienas draudzes un tās četrām „meitām”. Tas tādēļ, ka jaunas draudzes aug ļoti ātri.

Kādi ir jūsu galvenie lekciju temati šeit?

Es cenšos apskatīt draudžu dabiskās attīstības tematu, aplūkot jautājumu par struktūrām, lai mūsu draudzes būtu organizētas, lai tām būtu skaidra vīzija, misija, pamatvērtības, lai visas mūsu draudzes kalpošanas būtu saskaņotas un virzītos vienā virzienā Dievam par godu.

Vienā no lekcijām es pievērsu uzmanību Pāvila kalpošanai Korintas draudzē (Ap.d. 18), kas bija balstīta uz attiecībām, draudze Korintā auga ļoti labi tieši šo attiecību dēļ. Manas lekcijas temats bija: attiecību evaņģēlijs – no mājas uz māju.

Tad es runāju par mazajām grupām, jo es apbrīnoju mazo grupu spēku. Elena Vaita ir rakstījusi, ka viņai bija rādītas ticīgo mazās grupas, kuras pielika pūles, lai aizsniegtu cilvēkus Kristum. Šis plāns viņai bija sniegts no tā, Kurš nekad neklūdās. Tas ir Dieva plāns. Mēs Kanādā, Vinipegas pilsētā, izveidojām mazo grupu tīklu, lai aizsniegtu ap mums esošos cilvēkus, kā arī tos, kas bija pārstājuši nākt uz draudzi. Šajās grupās pārsvarā ir jauni cilvēki – ap 20-30 gadu veci. Mēs veidojām draudzi, kas mudināja draudzes locekļus piederēt kādai no mazajām grupām. Tad mēs novērojām, ka uz draudzi iesāka nākt daudz jaunu cilvēku, kurus adventistu draugi bija ielūguši uz šīm mazajām grupām. Viņi nāca, lai iepazītu Jēzu, iesāka apmeklēt draudzi, tika kristīti un bija ļoti entuziastiski par mazo grupu kalpošanu.

Vēl mēs šeit runājam arī ar vadītājiem. Mēs pārrunājam jautājumu, kāpēc mums ir vajadzīgs dibināt jaunas draudzes. Tas ir tādēļ, ka katrai draudzei pastāv dzīves posmi. Katrai draudzei iesākumā ir augšana, tad seko zināma stāvēšana uz vietas – plato, pēc kuras tālāk iesākas lejupslīde un noriets. Tādēļ ir nepieciešams dibināt jaunas draudzes, jo tās aug un efektīvāk aizsniedz jaunos cilvēkus.

Kā mazā grupa var kļūt par jaunu draudzi, vai tas maz ir iespējams?

Tas ir iespējams! Mums ir pieredze mūsu draudžu savienībā, kad mājas grupas pamazām kļūst par jaunām draudzēm. Mums ir pieredze, kad izveidojās jauna draudze ar divdesmit kristītiem draudzes locekļiem, kas bija

aizsākusies pirms gada tikai kā pavisam maza mājas grupa ar dažiem draudzes locekļiem. Tagad tās dievkalpojumus piedalās divdesmit kristīti draudzes locekļi un desmit nekristītie. Mēs redzam notiekam šādas lietsa mūsu draudžu savienībā, kur Dievs svētī mājas grupas, un tās aug. Tagad šī manis pieminētā draudze sapulcējas īrētās telpās, jo dzīvoklis tai ir kļuvis par šauru.

Varbūt tā ir tikai mentalitāte, ka kanādieši ir vairāk atvērti Dievam nekā mēs?

Es nedomāju, ka kanādieši ir vairāk atvērti Dievam, taču man šķiet, ka tā var būt mentalitāte, un mums ir jālūkojas uz agrīno draudzi, kā tā tik efektīvi aizsniedza tik daudz cilvēku ļoti īsā laikā. Tas notika caur jaunu draudžu dibināšanu. Tas bija vareni. Taču vēl lielākas sekmes sekos pēc „vēlā lietus”, kad Dievs izlies Savu Svēto Garu. Es zinu, ka tas Baltijas ūnijā notiks.

Veins Krauze

Central Coast draudzes mācītājs, draudžu dibināšanas vadītājs, Austrālija

Konferencē Jūs sacījāt, ka mēs Baltijā atrodamies it kā postmodernisma frontes priekšējā līnijā, ka jūs mūs uzmanīgi pētāt, jo sagaidāt, ka tas pats, kas notiek šeit, ļoti drīz būs arī Austrālijā. Kāpēc tā?

Jūs atrodaties Eiropas postmodernisma un sekulārisma priekšējā līnijā. Pie mums, Austrālijā, arī tas ir sastopams, taču pie jums tas ir daudz dziļāk. Šeit dzīvo cilvēki, kas nemaz nav ieinteresēti kristietībā, nav ieinteresēti nākt uz evaņģelizācijas semināriem, nav ieinteresēti apmeklēt dievkalpojumus. Mēs vērojam, kā jūs ar to tiek galā, jo jaunu draudžu dibināšana ir atbilde, kā to risināt. Jā, mēs jūs vērojam, jo jūs atrodaties nogāzes malā.

Varbūt austrāliešiem ir cita domāšana un pie jums nekad tas nenotiks, un jūs paliksiet atvērti vēstij?

Nē, tas notiek. Interese zūd. Mēs tagad sākam veidot jaunas draudzes cilvēkiem, kas nav ieinteresēti nākt uz baznīcu. Mēs nekoncentrējamies tikai uz reliģioziem cilvēkiem.

Taču jums ir zināmas sekmes jaunu draudžu dibināšanā.

Esmu uz pusslodzi draudzē, kuru nesen mēs izveidojām. Kopā mēs esam iesākuši septiņas draudzes, kuras tālāk turpina savus jauno draudžu dibināša-

nas projektus. Otro pusslodzi es veltu jaunu draudžu dibināšanai mūsu divīzijā. Mana lielākā interese ir iesākt jaunas draudzes tiem cilvēkiem, kas neapmeklē baznīcu.

Kādas ir jūsu galvenās tēmas šajā konferencē, galvenās domas?

Galvenā doma ir šāda – tādēļ, ka Dievs tik daudz ir darījis mūsu labā, tādēļ, ka Viņš ir nācis lejā no Debesīm, kļuvis cilvēks, pat vairāk, kļuvis vergs. Es vienmēr cenšos uzsvērt šo domu: *Viņš bija labprātīgs mirt mūsu labā. Tādēļ mēs eksistējam to dēļ, kuru vēl nav draudzē.*

Kad mēs domājam par saviem dievkalpojumiem, kalpošanu, visam jābūt vērstam uz tiem, kuri vēl nav draudzē. Ja mēs tā vērtētu savu kalpošanu, tad mūsu draudzes izskatītos citādas. Veidojot jaunas draudzes, tām ir jābūt saprotamām tiem, kuri tās apmeklē pirmo reizi. Kad nosaucat rakstu vietas, tad dodiet arī lapaspusšu numurus, jo šie cilvēki nepazīst Bībeli. Kad minat kontekstu, tad lietojiet valodu, kuru tie saprot. Ja lietojam reliģisku valodu, tad to ir nepieciešams paskaidrot, lai šie cilvēki saprastu, par ko runā. Jo mums vienmēr ir jāatceras, ka mēs eksistējam to dēļ, kuri vēl nav draudzē.

Ja nu jūs Austrālijā sagaidāt šo pašu postmodernisma, šo pašu neieinteresētības vilni, kāds ir pie mums, tad kādu padomu jūs varat mums sniegt?

Jā, es saprotu, ka varbūt nebūtu pareizi jums dot padomus, ko darīt, jo mēs nezinām visu jūsu specifiku. Es neesmu tik augstprātīgs, lai sacītu, ka mums ir padoms, ko jums dot. Taču mums ir jāmacās, klausoties cilvēkos, ieklausoties viņu stāstītajā, ka mums ir nepieciešamas efektīvas struktūras. Pirms mēs līdzdalām cilvēkiem savu liecību, mums vispirms ir jāuzklausā viņu stāsts. Kad mēs esam uzklauzījuši viņu garīgo ceļojumu, tikai tad mēs varam pastāstīt savu vēsti, lai viņi saprot, kā tā attiecas arī uz viņu piedzīvojumu. Tikai tas pašķir iespēju atvērt viņu sirdis mūsu vēstij. Tāpēc mums vispirms nepieciešams vairāk klausīties un mazāk runāt. Tā mēs iemantosim sev draugus. Es ticu, ka cilvēki vēl aizvien vēlas attiecības un sabiedrību. Tieši šī iemesla dēļ eksistē draudze.

Kāpēc jūs sagaidāt, ka jaunu draudžu dibināšana Latvijā būs sekmīga?

Tā būs sekmīga, ja draudzes locekļi, kā arī vadītāji būs vienoti savās lūgša-

nās, un Svētais Gars jums piešķirs visu nepieciešamo šo mērķu sasniegšanā. Taču, ja jūs visu šo darbu dosiet darīt tikai mācītājiem, tad nekas nenotiks. Tas ir kopējs visas draudzes locekļu komandas darbs. Esmu pārliecināts, ka jūs būsiat sekmīgi.

Rīds Rikardi

*Mājas draudžu dibinātājs,
New Market draudze, ASV*

Kādi ir jūsu galvenie temati šajā konferencē?

Es runāju par mājas draudzēm. Ar to es nodarbojos mājās- Virdžīnijā. Esmu arī mācītājs lielā draudzē. Aktīvi pie-

Es varu pastāstīt dažus piemērus par mazajām grupām, kā tās sākt. Pirmais solis – sākt lūgt par to Dievu. Jūs lūdzat Dievu pēc gudrības un vadības. Jūs dedzīgi meklējat Dieva tuvumu. Es iedrošinātu draudzes locekļus parunāt ar savu mācītāju, lai nerastos domstarpības, ka, dibinot mājas grupu, netiek šķelta draudze ar kādu jaunu teoloģiju. Pastāstiet savam mācītājam, kāpēc jūs vēlaties dibināt mājas grupu vai draudzi, iegūstiet viņa atbalstu. Atrodiet kādu, kurš varētu jūs apmācīt (couch), kurš varētu jums uzdot jautājumus, lai varētu virzīties pareizā virzienā.

Daži ir mazdūšīgi, lai iesāktu mazo grupu. Varbūt jums ir kādi vārdi, kā jūs motivējat draudzes locekļus

novērotājs, tad pēc tam es parunājos ar vadītājiem iedrošinot. Man var būt ieteikumi, taču es tos noformulēju jautājuma formā. Kā jums šķiet, vai tas varētu darboties labāk? Ko jūs plānojat darīt, lai sanāktu šādi? Tas palīdz viņiem meklēt veidus, kā visu uzlabot. Mums ir vajadzība, lai būtu pēc iespējas vēl vairāk cilvēku, kas vadītu mazās grupas, lai Dieva valstība izplestos. Vadītājiem ir jāliek sajūst, ka viņi ir atbildīgi par mājas grupu, tā ir viņu misija, draudzei ir jāatzīst, ka viņi veic misijas darbu, esot šīs grupas vadītāji. Tad viņi kļūst motivēti vadīt mazo grupu.

Varbūt jums ir kādi piemēri no mazām grupām vai mājas draudzēm?

Mēs dzīvojam Virdžīnijā, bet bija kāda ģimene no Lasvegasas, kas ir tūkstošiem kilometru tālu, un viņi vairākas nedēļas pie mums ciemojās. Mēs sestdienā devāmies uz draudzi, bet viņi izvēlējās palikt mājās. Taču, kad mūsu mājās notika mājas draudzes sanāksšana, viņi vairs nevarēja sacīt nē. Viņi piedalījās, un tas viņiem iepatikās. Viņi iepazinās ar Bībeli, sāka to pētīt, viņiem bija Bībeles stundas. Kad viņi aizbrauca mājās, viņi iesāka apmeklēt Septītās dienas adventistu draudzi Lasvegasā. Viņi aizveda uz šo draudzi pat savus mazbērņus. Lai gan viņi vēl nav kristīti, taču katru sestdienu viņi ir dievkalpojumā, iesaistīti draudzes ārējā misijā. Tas nekad nebūtu noticis, ja viņu pirmā iepazīšanās ar draudzi būtu bijusi tradicionālā formā.

Otrs stāsts ir no šīs pašas mājas draudzes. Mums ir pazīstama kāda ģimene, kas dzīvo tālu no mums – Kentuki štatā. Viņiem arī ir sava mājas draudze. Tajā piedalās ģimenes locekļi, kuri nenāk uz draudzi, taču labprāt piedalās mājas draudzes sanāksmēs. Viņi izmanto Skaipu, lai caur to katru sabbata rītu piedalītos mūsu draudzes dievkalpojumos. Viņi piedalās dziedāšanā un Bībeles izpētē. Viņi pat uzaicina savā mājas draudzē klāt citus, lai arī tie kopā ar viņiem piedalās mūsu dievkalpojumā caur Skaipu. Starp mums ir daudz kilometru, taču caur Skaipu mēs esam it kā līdzās. Šajā vasarā man bija iespēja dažus no šīs grupas kristīt. Tas nekad nebūtu noticis, ja šādas mājas draudzes nebūtu. Viņiem nebija vajadzīga ne liela baznīcas ēka, ne lieli naudas līdzekļi, bija vajadzīgs tikai iesākt mājas grupu un Gara vadībā uzrunāt cilvēkus sev līdzās.

dalos mājas draudžu darbībā. Šajā konferencē uzmanību pievēršu arī mazajām grupām.

Kādi ir jūsu padomi, kā veidot mājas grupu vai draudzi?

Varbūt te būtu jāsāk ar mājas draudžu ideju, lai saprastu, kādēļ mēs to darām. Es savu mācītāja lomu saprotu kā „prom došanas kalpošanu” (giving away ministry), kad es cenšos pilnvarot pēc iespējas vairāk cilvēku. Tas ir svarīgi, lai ierindas locekļi varētu uzsākt mājas grupu un dibināt mājas draudzi. Tas nav sarežģīti, jo nav jā rūpējas par lielām baznīcas ēkām, finanšu budžetiem vai svētrunu sacīšanu lielu auditoriju priekšā. Galvenais, ka mājas draudze ienes lielu atšķirību individuāla cilvēka dzīvē.

dibināt mazās grupas?

Mācītāja atbalstam šeit ir liela nozīme. Nevajadzētu sacīt negatīvas lietas, kas atņem drosmi. Motivēt, bet nevis kontrolēt. Ja vietējais mācītājs iesāk kontrolēt mājas grupu vai mājas draudzi, ar to viņš pasaka, ka es jums neuzticos, jūs neesat spējīgi to vadīt, es esmu tas, kurš pieņem lēmumus.

Vai tad te nevar rasties otra problēma – ja mācītājs neapmeklē mazo grupu, neinteresējas, kas tajā notiek, tad var secināt, ka viņam ir vienalga?

Ja man ir iespēja, tad es apmeklēju mazās grupas un mājas draudzes. Taču tad, kad es tās apmeklēju, es tās nevadu. Es nevadu Bībeles studijas, nevadu diskusijas, esmu tur tikai kā

Adams Kītings

jauniešu mācītājs, Rietumhjuštonas konference, ASV

Jūs konferencē runājat par komandas darbu un teicāt, ka ir svarīgi jauniešus iesaistīt jēgpilnā kalpošanā. Ko ar to jūs domājat?

Kad es runāju par jauniešiem, tad es domāju par cilvēkiem vecumā līdz 30 gadiem. Pētījumi atklāj, ka šajā vecuma posmā cilvēki ir ļoti pakļauti postmodernisma idejām. Tādēļ viņus nepieciešams iesaistīt tur, kur viņi redz jēgpilnu atšķirību no visa, kas viņiem ir bijis pirms tam. Bieži vien draudzes piedāvā jauniešiem pienākumus, kas šo atšķirību nerada. Esmu pārliecināts, ka ikviena kalpošana draudzē ir svarīga: izdalīt biļetenus, izdalīt ēdienu, tīrīt telpas vai sludināt dievkalpojumā. Taču bieži vien jaunieši nemaz nezina, kādēļ tas ir svarīgi. Tādēļ vadītāju pienākums ir sacīt jauniešiem, kāpēc ir būtiski tas, ko mēs darām. Mēs izdalām biļetenus, mēs izdalām ēdienu, lai ļaudīm būtu pieredze, lai viņi varētu izdarīt savu izvēli par Jēzu.

Es savulaik vadīju sadraudzības pusdienu komandu, un reizi mēnesī mums bija pēcpusdienas pasākumi, kur manos pienākumos bija izdalīt ēdienu, kā arī apstēties līdzās cilvēkiem un palīdzēt

tiem veikt izvēli par Jēzu. Manā pieredzē vismaz četri cilvēki šādi izdarīja izvēli par Jēzu, nevis sēžot dievkalpojumā vai atbildot uz aicinājumu iznākt priekšā, bet gan pie pusdienu galda. Un es jauniešiem varēju stāstīt, ka šādi kalpošanai ir nozīme. Tai ir jēga! Līdz ar to darbā ar jauniem cilvēkiem pastāstiet viņiem, ko viņi darīs un kāda tam ir nozīme. Tas nozīmē, ka jums ir jāveic kādas lietas netradicionāli, veidā, kā parasti to nedara.

Pastāstiet par vēl kādas nozīmīgas kalpošanas piemēriem jauniešiem.

To ir daudz. Taču viss ir atkarīgs no pašiem jauniešiem. Piemēram, man rūp koledžas studenti. Bieži vien adventistu studenti, kad pabeidz studijas, pamet draudzi, tādēļ viņu labā ir nozīmīgi veidot satikšanās kaut vai reizi mēnesī ar vakariņām, pieaicinot arī citus studentus. Viņiem var piedāvāt Bībeles studijas, iesaistīt darbā pie ēdiena izdalīšanas vai Bībeles mācīšanas, un tad, ja kāds no šīs grupas veiks izvēli par Jēzu, tad viņi saredzēs iespaidu, kādu atstāj šādas satikšanās. Nozīmību sniedz izpratne, kā mana kalpošana draudzē iederas evaņģēlija pasludināšanas lielajā darbā.

Dažkārt spriedzi var radīt draudzes koncentrēšanās uz sociālo taisnīgumu, cilvēku fiziskajām vajadzībām, bet ne uz evaņģēlija pasniegšanu, taču tie visi sader kopā, un jaunie cilvēki vēlas sa-

redzēt, kā tas sader kopā. Jauniešiem nozīmību var dot darbs ar bāreņiem, bezpajumtniekiem, ja vien viņi redz, ka tas palīdz cilvēkiem atrast Jēzu.

Vai ir iespējams atrast jēgpilnu kalpošanu jauniešiem caur apmācību?

Apmācība (*couching*) var palīdzēt jauniešiem noskaidrot, kas viņus interesē, ko viņi vērtē, tā var palīdzēt izmēģināt dažādas kalpošanas. Pajautājiēt viņiem, kurus trīs kalpošanas veidus viņi vēlētos pamēģināt, un tad sāciet ar to strādāt. Pēc tam izvērtējiet, vai sanāca, vai patika? Kā bija ar otro veidu? Ar trešo? Kurš patika labāk? Kāpēc tieši šis? Tas palīdz saprast, kāpēc viņiem kaut kas patīk vai nepatīk.

Ko jūs sagaidāt pēc šīs konferences?

Kalpojot ikviens tiek svētīts divkārtīgi. Jūs ne tikai līdzdalāt svētības, bet pats saņemat svētību. Es šeit biju svētīts saskarē ar jūsu darbiniekiem un ierindas draudzes locekļiem. Šeit es ieguvu jaunu degsmi par savu kalpošanu. Šeit es ieguvu jaunu apstiprinājumu komandas nozīmei. Tas ir mans izaicinājums, ar ko es saskaros, ja kaut ko nevar paveikt ar domubiedru komandu, tad varbūt to nav vērts pat iesākt, bet iesākt darīt ko citu, atbilstoši savām garīgajām dāvanām. Mana lūgšana, lai, atgriežoties savā draudzē, jūs spētu aizdedzināt citus, motivējot tos, iedvesmojot ar cerību, kuru mums sniedz Jēzus.

CELIES UN SPĪDI!

Pirmā Baltijas ūnijas sieviešu konference “Celies un spīdi!” notika no 2015.gada 10.-13. septembrim.

*Elīza Šuvarikova,
Rīgas 1. draudze*

Tieši pirms gada 12 sievietēm no dažādām Latvijas draudzēm bija iespēja doties uz pirmo Trans-eiropas divīzijas organizēto sieviešu konferenci “Nāc pie Avota”, kas notika Rogaška Slatina pilsētiņā, Slovēnijā. Kā viena no galvenajām runātājām tur bija Ģenerālkonferences Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītājas vietniece Rakvela Arraisa. Redzot un dzirdot, kā Dievs brīnišķīgā veidā lietoja Rakvelu,

“kalns” tika pārvarēts, jo, ja Dievs ir ar mums, kas gan var būt pret mums!? Visa gada garumā, kamēr tika plānota un organizēta konference, Dievs ar apbrīnojamu uzņēmību un enerģiju svētīja mūsu Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāju Māriti Lipsku un Baltijas ūnijas Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāju Allu Nimmiku, kuras ar savu nesavtīgo kalpošanu, aizrautību un degsmi virzīja kopējo komandas darbu.

no 1.oktobra tika ieplānoti 8 veselības vakari 8 nedēļu garumā.

Laiks šķiet lēni virzāmieš, ja kaut ko ļoti gaidi, bet, kad tas pienāk, tad ir savīļņojums un liels prieks! Tādu atmosfēru varēja novērot Saulkrastos 10. septembra (ceturtdienas) pēcpusdienā, kad sievietes no dažādām Latvijas un arī Baltijas pilsētām ieradās, lai baudītu īpašas Dieva svētības konferencē.

Labdarības koncertā tika saziēdoti 762 eiro, lai sniegtu atbalstu kādai Saulkrastu pilsētas ģimenei, kurā sākumskolas vecuma dēls cieta autoavārijā.

lai svētītu ikvienu sievieti Slovēnijas konferencē, Latvijas sieviešu komanda vienbalsīgi nolēma, ka Latvijas un arī Baltijas sievietēm ir jādzird un jāredz Rakvelu kalpojot. Tā, jau vēl esot Slovēnijā, radās ideja par konferenci, kas varētu notikt Baltijā pēc gada.

Sākās konferences plānošanas un organizēšanas darbs, kas balstījās pārsvarā uz Latvijas Sieviešu kalpošanas nodaļu. Bez lūgšanām netika pieņemts neviens lēmums, un Dievs brīnišķīgi svētīja – tika izvēlēts konferences moto “Celies un spīdi”, konferences vieta. Ikviens grūtību un pārbaudījumu

Konferences vieta un tās programma tika izvēlētas tā, lai Dieva Gars atstātu pēc iespējas lielāku iespaidu – individuāli, draudzē un arī sabiedrībā, līdz ar to caur lūgšanām Dievs vadīja pie vairākiem lieliem mērķiem. Tie bija individuāla iedvesma katrai konferences dalībniecei caur Rakvelas uzrunām, dažādiem semināriem un lūgšanu stacijām, atbalsts topošajai Saulkrastu draudzei, evaņģēlizācijas pasākumi Saulkrastu pilsētas iedzīvotājiem – labdarības koncerts un Veselības EXPO, kā arī, lai nodrošinātu pēctecību Saulkrastu pilsētā un topošajā draudzē,

„Dievs, lai spīd Tava gaisma pasaulē Cauri tumsai un pāri neziņai.
Jēzu, Tu esi gaisma šai pasaulē,
Ilgāk tumsā es palikt vairs nevēlos.
Lai viss top gaišs! Lai viss top gaišs!”
... /Graham Kendrick/

Tādi bija vienas konferences dziesmas vārdi, kas, dziedot visiem kopā slavēšanas grupas meiteņu vadībā, pieskan-dināja zāli un pildīja sirdis ar slavu un pateicību Dievam.

Rakvela Arraisa savā pirmajā uzrunā līdzdalīja vērtīgu atziņu – kur vienprā-

tībā Dieva tuvumā pulcējas daudz sieviešu jeb māsu, tur notiek dziedāšana – garīga un arī fiziska. Es ticu, ka šīs atziņas patiesumu piedzīvoja ikviena konferences apmeklētāja, un Dieva Gars, kas skāra katras sievietes sirdi, turpina darbu arī šodien un turpmākajā laikā līdz Jēzus otrās atnākšanas dienai. Organizatoru komanda ar pateicības pilnām sirdīm varēja vērot, kā pats Dievs bagātīgi svētīja katru no konferences mērķiem, arī labdarības koncertu, kurā piedalījās vokāls ansamblis un koris „Gaismas ceļā” ar diriģentu Mārtiņu Subatoviču. Labdarības koncertā tika saziēdoti 762 eiro, lai sniegtu atbalstu kādai Saulkrastu pilsētas ģimenei, kurā sākumskolas vecuma dēls cieta autoavārijā, un sekas radīja nopietnus funkcionālus un uztveres traucējumus, kuru ārstēšanai nepieciešami regulāri ārsta apmeklējumi un dažāda veida rehabilitācija, kas savukārt veido lielus finansiālus izdevumus.

Slava un pateicība Dievam par Viņa neizmērojamo svētību kausu, kas plūda pāri malām Saulkrastos. Tuvojoties konferences noslēgumam, bija apziņa, ka šīs nav beigas, bet gan jauna posma sieviešu kalpošanā Baltijā sākums. Savas noslēguma uzrunas beigās Rakvela aicināja zāles priekšējā daļā iznākt māsas – vadītājas, kas atbildīgas par sieviešu kalpošanu ūnijas, draudžu savienību un vietējo draudžu līmenī. Notika īpaša aizlūgšana – māsas tika uzticētas Dieva aizgādībai un vadībai, tika lūgts pēc gudrības, spēka un drosmes. Es ticu, ka šī lūgšana tika uzklausi, un Dievs savā žēlastībā un gudrībā vadīs tā, ka Viņa darbs gan katra personīgā dzīvē, gan arī kopīgā kalpošanā uz šīs zemes drīz tiks pabeigts, jo Jēzus vēlas nākt mums pakal un vest mūsu visus mājās, lai tur, kur ir Viņš, būtu arī mēs!

Alla Nimmika,
Baltijas ūnijas Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja

Pirmā Adventistu Baltijas ūnijas sieviešu konference nebija īpaša tikai tāpēc, ka tā bija pirmā šāda veida konference. Es domāju, ka šajā konferencē īpašs bija viss – mūsu viese Rakvela Arraisa, kurai Dievs devis runas dāvanu, kas aizskar sieviešu sirdis; labdarības koncerts, kurā veselu stundu skanēja neticami skaista mūzi-

ka un noslēgumā bija brīvprātīgs ziedojums zēna rehabilitācijai; Veselības EXPO, kas piesaistīja daudz vietējo iedzīvotāju uzmanību un deva iespēju iegūt kristīgas kalpošanas pieredzi; konferences vieta un vide; laika apstākļi; ēdināšana; sadraudzības spēle un daudz, daudz citas mazākas un lielākas nianšes padarīja šo konferenci neaizmirstamu vēl ilgu laiku, par ko sirds plūst pāri slavā un pateicībā Dievam. Man ļoti patika pieredze, ko guvu konferencē, un es ceru, ka ikviena dalīb-niece tika svētīta.

Mārīte Lipska,
LDS Sieviešu un Bērnu kalpošanas nodaļas vadītāja

Es esmu ļoti pateicīga Dievam, ka Viņš dāvāja šo brīnišķīgo iespēju organizēt Latvijā pirmo Baltijas sieviešu konferenci. Man ir

ļoti liels prieks par brīnišķīgajām māsām, kuras veltīja tik daudz laika, lai mēs varētu kopā plānot un noorganizēt šo pasākumu, jo vislielākie sagatavošanas darbi un noorganizēšana bija atkarīga no Latvijas puses. Paldies Jums visām! Bija patīkami dzirdēt, ka māsas visas konferences laikā jutās ļoti labi, ieguva jaunus draugus, saņēma atbildes uz savām lūgšanām un varēja dzirdēt daudz vērtīgu domu graudu no mīlās māsas Rakvelas Arraisas. Saulkrasti ar savu jauko dabu, jūru, mīlo pavārti un atpūtas kompleksa “Minhauzena Undas” sirsnīgo menedžeri, un arī brīnišķīgajiem tehniskajiem darbiniekiem vēl ilgi paliks mūsu atmiņās. Bet ar to vēl viss nebeidzas Saulkrastos. Sākot

no 1. oktobra līdz 19. novembrim katru ceturtdienas vakaru pl. 18:00 Saulkrastos, kafejnīcā “Piedod man” (Ainažu iela 42a) notiek Veselības vakari. Šos vakarus organizē Veselības un Sieviešu kalpošanas nodaļa. Pālieciet lūgšanās viena par otru, par Saulkrastu iedzīvotājiem un Saulkrastu grupiņu!”

Anne Vahtramäe,
Igaunijas draudžu savienības Sieviešu kalpošanas nodaļas

Es devos uz Saulkrastiem klausīties Rakvelas uzrunas tapēc, ka es viņu biju dzirdējusi pirms gada Slovēnijā, un viņas iedvesmojošās, iedrošinošās un izglītotās atziņas bija atstājušas ļoti spēcīgu ietekmi uz mani. Šajā konferencē es atklāju tās daudz vairāk. Arī citas māsas, kas bija atbraukušas kopā ar mani no Igaunijas, teica to pašu. Mēs visas esam pateicīgas Dievam par šīm svētībām, kuras

esam guvušas un lūdzam, lai Dievs vada un sargā organizatorus, Rakvelu, muzikantus, kuri padarīja katru konferences dienu par kopīgiem svētkiem, kori un orķestri, un katru sievieti, kas piedalījās. Lai Viņš turpina vadīt gan mūs, gan arī mūsu kalpošanu vietējās draudzēs.

Renata Stoniene,
Lietuvas draudžu savienības Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja

Konference mūs iedvesmoja, ka tieši tagad ir laiks, lai mēs spīdētu citiem. Vēl tagad skan

ausīs Rakvelas vārdi: “Katru rītu uzlec saule un pienāk jauna izdevība spīdēt.” Mēs tikām aicinātas savā ikdienā katru rītu pārdomāt Dieva Vārdu, lai mēs piedzīvotu Īstu, patiesu uzticēšanās dzīvi un piepildījumu ar Svēto Garu. Lietuviešu sievietes bija ļoti iepriecinātas, ka varēja piedalīties konferencē. Mums radās tik daudz ideju, ko mēs varētu Lietuvā darīt, pat gribētu Lietuvā organizēt līdzīgu konferenci, lai sievietēm rastos lielāka vēlme darīt Dieva darbu. Paldies par brīnišķīgi izmeklēto vietu pie jūras – Saulkrastiem. Viss, ko saņēmām Latvijā, bija jūtams, ka ticis veidots ar īpašu mīlestību un rūpēm par sievietēm. Ja būtu jāaizpilda aptaujas anketa, tad visos punktos liktu 10 balles.

Inga Jurevica,

„Minhauzena Unda SIA” konferenču un banketu menedžere

Mūsu kolektīvs ir pateicīgs par jūsu izvēli organizēt pasākumu “Minhauzena Undā”. Esam priecīgi par iespēju, darot savu darbu, uzzināt par jūsu labajiem darbiem un sirds siltumu, ko esat gatavi dot citiem. Ir jābūt stipriem un sirds gudriem cilvēkiem, lai vēlētos dalīties savā mīlestībā, labestībā un priekā ar citiem, viest labo un gaišo domu katrā grūtā un skumjā brīdī, padarot ikdienas rūpju soli vieglāku. Jūs, veicot šo misiju, sniežat lielu ieguldījumu mūsu sabiedrības stiprināšanā. Mācot cilvēkiem veselīgu dzīvesveidu, rūpējoties par stabilitāti, uz savstarpējās cieņas veidotām attiecībām, lūdzot par tiem cilvēkiem, kuriem vajadzīgs tuva cilvēka atbalsts ikdienā, jūs atdodat daļiņu no sevis. Par to paldies! Novēlam jums

rast spēku un iespēju pulcēt vēl vairāk cilvēkus ar pozitīvām domām, labām sirdīm un gaišām dvēselēm.”

Dace Garsila,
Dobeles draudze

Lielākais ieguvums: kopīgās lūgšanas, Vārda uzņemšana un garīgas sarunas ar bagātīgu Svētā Gara izliesanos, un Dieva vareņības atklāsmes vairākos veidos. Guvu atkārtotu pārliecību, ka Svētais Gars visplašāk darbojas tur, kur vairāki ticīgie sapulcējušies kopā. Spilgtākās atziņas: tikai tukšumu var piepildīt; viens var iet ātrāk, bet kopā var aiziet tālāk; reizēm vajadzīgas tikai dažas veldzējošas lāses, lai tuksnesi padarītu par ziedošu pļavu; izmaiņu ātrums atkarīgs no motivācijas spēcīguma. Nevaru ne-

pieminēt par Veselības EXPO. Patiess gandarījums bija vērot apmeklētāju iepriecinātās un patīkami pārsteigtās sejas, kas man kārtējo reizi atgādināja, ka ne vienmēr liecināšana ir tieša stāstīšana par Dievu un Bībeli, bet iedarbīga liecība ir arī tieša kalpošana tuvākajam mīlestībā. Dievs mācīja arī uzticēties un doties darboties Viņa izvēlētajā stendā, kas, man par pārsteigumu, pēcāk izrādījās pats piemērotākais man. Kungs nebeidz pārsteigt ar Savu vadību!

Estere Gulbe,
Rīgas 1. draudzes Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja

Caur savām uzrunām Rakvela atgādināja: 1) Atceries, ko Dievs darījis tavā dzīvē! 2) Esi iztukšota un ļauj Svētajam Garam sevi piepildīt! 3) Nes savu gaismu un liec to tumsā!

Ļoti aizkustinoši bija piedzīvot Rakvelas mīlestības pilno attieksmi pret sievietēm - konferences dalībniecēm. Visa viņas būtība un vārdi, kurus viņa runāja, liecināja par to, cik ļoti viņa mīl Dievu un sievietes, kurām konferences laikā viņa kalpoja ar patiesu dedzību un dziļu garīgumu. Viņa tās apskāva, teica sirsnības pilnu vārdus un aizlūdza par tām. Rakvela sniedza iedrošinājumu katrai sievietei, atgādinot, cik īpašas tās ir Dieva acīs un cik ļoti Viņš tās mīl, pat ja viņu dzīves ir salauztas, rūpju un grūtību nomāktas. Jēzus patiesi nāks drīz, un tieši tāpēc šodien katra sieviete draudzē tiek aicināta celties, lai spīdētu, atstarojot Kristus gaismu vietās, kur tās ir vadītas būt!”

Baiba Bērziņa,
*Saulkrastu Veselības
EXPO organizatore*

Cik brīnišķīgi, ka Debesu Tēvs Baltijas sieviešu konferences organizatoru sirdīs bija licis vēlšanos pulcināt māsas ne tikai, lai sniegtu iespēju ieklausīties Dieva Vārdā, dziedāt, atspīrgties un baudīt satikšanās prieku, bet arī mantot debesu augstāko godu un lielāko prieku – kalpot!

Pieņemot uzaicinājumu noorganizēt veselības izstādi Saulkrastu pilsētā prasīja daudz lūgšanu, arī asaras, drosmi, neatlaidību un ticību apsolījumam no Lk.18:27: “Kas cilvēkiem nav iespējams, tas iespējams Dievam.” Pretesība un pārbaudījumi ir iespēja pieaugt Kristus žēlastībā un atzīšanā. Tā ir iespēja atkal un atkal pārliecināties par kopīgo lūgšanu spēku. Atbraukt ar komandu, kas jau gadiem kalpo veselības izstādēs, tas būtu bijis vieglākais ceļš, bet uzrunāt, apmācīt, iedrošināt un sniegt iespēju kalpot konferences dalībniecēm no visām trim Baltijas valstīm – tas šajā reizē izrādījās skaistākais un svētīgākais ceļš! Par piedzīvoto Veselības izstādē, lai pastāsta dažas manas komandas sievietes:

“Šī bija pirmā reize, kad veselības izstādē kalpoju kā konsultante un Dievs mani svētīja ar prieku. Šī bija lieliska iespēja pieskarties cilvēku sirdīm caur veselības kalpošanu.” /Irita Roderte/

“Vērojot cilvēkus, kuri apmeklēja izstādi, ievēroju viņos emociju maiņu tieši pēc visu stendu apmeklējuma. Daži pierēģistrēties atnāca pat ar skeptisku noskaņojumu, bet pēc izstādes apmeklējuma bija priecīgi, ka uzzinājuši daudz jauna. Labprāt rakstīja atsauksmes un laba vēlējuma mūsu komandai. Daži vīrieši atzinās, ka gadiem nav apmeklējuši ģimenes ārstu, un priecājās par šo iespēju pārbaudīt savas veselības rādītājus bez maksas. Kāda sieviete, uzzinājusi, ka esam kristieši, vēlējās, lai ar viņu kopā pielūdzam Dievu.” /Lija Mežciema/

“Nozīmīgs ir izstādē kalpojošo cilvēku komandas gars, rūpes vienam par otru. Tur valdošajā atmosfērā, Dieva mīlestības klātbūtnē, ikviens klātesošais kļūst tīrāks, labāks, top dziedināts!” /Rudīte Truce/

“Uz brīdi jutos kā žēlsirdīgais samarietis. Turpinu lūgt par šiem mīļajiem saulkraštniekiem, lai iesētā sēkla uzdīgst un nes bagātīgus augļus mūžībai!” /Loida Tarasenko/

“Veselības izstādē piedalījies pirmo reizi. Uz to gatavojos ar īpašu lūgšanu, lai Dievs dotu gudrību runāt ar apmeklētājiem par uzticēšanos Dievam. Esmu pateicīga Dievam par atbildētu lūgšanu, jo sarunas bija tiešām labas un vērtīgas. Cilvēki bija ieinteresēti, gan uzklusot manu liecību, gan arī izsakot

savas domas un jautājumus. Turpinu lūgt, lai Svētais Gars viņiem atgādina dzirdēto un vada tālāk patiesības ceļā.” /Inta Priede/

“Šajā veselības izstādē Debesu Tēvs palīdzēja satikties ar īpašiem cilvēkiem, kuri interesējās par veselīgu dzīvesveidu, gan arī par garīgām vērtībām. Bija prieks dalīties ar savu pieredzi. Cilvēki paši piedāvāja kontaktus, lai varētu saņemt papildus materiālus. Citi aicināja pie sevis ciemos, lai varētu iepazīties un iedraudzēties tuvāk.” /Māra Eglīte/

“No sarunām atklājās viena aktuāla problēma – gribētos iegūt mieru. Tad bija iespēja pārrunāt, Kurš ir vienīgais, patiesais Miera Avots – mūsu Radītājs. Daži bija priecīgi arī kopā lūgt. Daudzi bija labprātīgi mainīt savus dzīves ieradumus, diētu, pierakstīja konkrētus padomus.

Interesanta bija saruna ar pirmo apmeklētāju – 73 gadus vecu vīrieti, kurš apgalvoja, ka jūtas lieliski, spēka ir daudz, ar dzīvi apmierināts, un tomēr kaut kas viņu bija pamudinājis atnākt un vispirms apsēties pie garīgo sarunu galdiņa, un pēc tam nākt jautāt, kādu padomu es dotu tik apmierinātam cilvēkam. Pēc sarunas par mūžības tēmu viņš aizgāja stipri domīgs. Jau no šī pirmā apmeklētāja bija redzams, ka Debesu Tēvs ir tas, kurš cilvēkus šurp atveda.” /Helvi Rancāne/

Guntis Bukalders
Baltijas ūnijas sekretārs

VIENOTĪBA KRISTŪ

Ģenerālkonferencē diskutētais jautājums par sieviešu ordināciju atklāja ļoti plašo uzskatu spektru mūsu draudzē. Jau pirms balsošanas varēja paredzēt, ka būs daudz emociju, jo neatkarīgi no balsojuma rezultāta viena draudzes locekļu daļa paliks mazākumā. Un tas liek domāt par to, kā mums visiem kopā dzīvot tālāk.

Kā, ņemot vērā atšķirības uzskatos, jā, pat Bībeles interpretācijā, mēs visi kopā tomēr varam pagodināt Dievu? Šķiet, atbildi varam saklausīt vēstulē Efeziešiem 4:1-16. Šī rakstvieta pievērš mūsu uzmanību trīs tēmām: Trīsvienīgā Dievam visa centrā, draudzes vienotībai un pastāvīgai izaugsmei Jēzū Kristū. Īsumā aplūkosim šīs tēmas, īpaši pievēršot uzmanību pēdējai.

Trīsvienīgais Dievs visa centrā
Rakstvietas pirmie panti aicina mūs uz pazemību, lēnprātību un pacietību, ar mīlestību panesot citam citu. Vai tas ir rakstīts cilvēkiem, kuru starpā ir ideāla saskaņa? Drīzāk jau tādiem, kuru starpā valda atšķirīgi uzskati, kuriem ir atšķirīgs temperaments.

Ap. Pāvils iesaka “dedzīgi sargāt vienotību Garā, uzturot to ar miera saiti” (3. p.). Ko tas nozīmē mums katram personīgi? Cik daudz es savā kalpošanā domāju par mieru un vai es ienesu mieru draudzē un savstarpējās attiecībās? Cik lielā mērā šī miera saite ir saistīta ar Garu? Šķiet, kristīgā draudze ir aicināta atspoguļot tās attiecības, kas pastāv starp Trīsvienības personām – Tēvu, Dēlu un Svēto Garu. Mēs tiekam ieaicināti Trīsvienīgā Dieva attiecību noslēpumā.

Lasot 6. pantu “viens Dievs un Tēvs visiem, kas ir pāri visiem, caur visiem un visos”, es jautāju sev – cik bieži mēs domājam par šo vārdu nozīmi? Mums ir viegli pieņemt 6. panta sākumu, bet

kā ar šī panta beigām? – “viens Dievs un Tēvs .. pāri visiem, *caur visiem un visos*.” Vai mēs tam ticam? Vai esam kādreiz domājuši par šo vārdu nozīmi mūsu attiecībās ar citiem cilvēkiem? Kā tam vajadzētu atklāties mūsu attieksmē pret citiem?

Pāvils šeit neaicina gaidīt, līdz sajūtīsim cits pret citu siltas jūtas. Viņš aicina rīkoties *cienīgi un atbilstoši savam aicinājumam*, neskatoties uz mirkļa sajūtām!

Savulaik pirmajiem ebreju kristiešiem nācās secināt, ka Dievs dāvājis pagāniem to pašu Garu, ko viņiem. Tas noveda pie radikālas attieksmes un attiecību maiņas pirmkristīgajā draudzē! Pēkšņi gadsimtiem ilgi pastāvējuši šķēršļi starp jūdējiem un pagāniem sabruka. Ko apgalvojums “viens Dievs un Tēvs .. pāri visiem, *caur visiem un visos*” nozīmē mums 21. gadsimtā?

Kristīgā draudze ir aicināta kļūt par jaunu sabiedrību šai pasaulē, kura pamatojas nevis uz mantotajām robežlīnijām, bet uz jaunu radību Kristū. Visas iepriekšējās sociālās attiecības pārņem un pārmaina jaunas attiecības Kristū – tas ir kristīgās draudzes aicinājums un liecība šai pasaulei. Šajā jaunajā radībā vissvarīgākās lietas ir pazemība, lēnprātība un pacietība, kas ļauj “sargāt vienotību Garā, uzturot to ar miera saiti”.

Vai ieklausāmie Svētā Gara balsi un vadība? Protams, svarīgi ir neskriet no viena grāvja otrā – ja jūtam, ka mūsu dzīvē varētu būt lielāka Svētā Gara klātbūtne un vadība, tad tas nenozīmē

atteikšanos no jebkādiem plāniem un programmām. Neplānojot neko, mēs plānojam neveiksmi. Kā atvērt savu dzīvi Dieva iespaidam un vadībai? Tas prasa pazemību, atvērtību, Svēto Rakstu lasīšanu, lūgšanas, noteikti arī pārdomas (bijušā un esošā izvērtēšanu) un gudrību.

Draudzes vienotība

Lasot vēstules efeziešiem 4. nodaļu, noteikti ievērosiet, cik bieži atkārtojas vārds “viens”. Tas atkārtojas septiņas reizes: viena *miesa* un viens *Gars*, viena *cerība*, viens *Kungs*, viena *ticība*, viena *kristība*, viens *Dievs* un *Tēvs* visiem. Var teikt, ka kristīgās draudzes raksturīgākā iezīme ir vienotība. Ikviens ticīgā aicinājums ir pieaugt Kristū, veicinot visas draudzes vienotību un izaugsmi.

Tas nozīmē, ka draudze ir augošs organisms, kas nekad nav statisks un izaudzis, vismaz ne līdz Kristus otrai atnākšanai. Un augšanas procesā vienmēr ir zināma spriedze un izaicinājumi. Piemēram, atzīt mūsu atšķirības, tajā pašā laikā apzinoties, ka visi esam vienas Dieva ģimenes locekļi.

Nāk prātā Jēzus stāsts par pazudošo dēlu (Lk. 15:11-32). Jaunākais dēls ilgojās pēc uzdzīves, aizgāja pasaulē, izšķērdēja visu savu mantojumu un tad, galvu nokāris, atgriezās tēva mājās. Bet izrādījās, ka tikpat pazudis bija vecākais dēls, kurš palika mājās. Tieši viņa reliģiozais “pareizums” bija viņa lielākā problēma – tēva dāsnā mīlestība pret pazudošo dēlu viņā izraisīja sašutumu.

Viņš nespēja pieņemt tik dāsnu tēva mīlestību un piedošanu. Vecākais dēls nespēja ieiet tēva namā, ja tur ir “nepareizs” cilvēks. Tēva uzdevums nu bija savest abus brāļus vienā namā zem viena jumta. Neiespējamā misija?

Kā tas izskatās šodien draudzē? Cik mēs esam pieņemoši? Vai mūsu uzvedība (rīcība) apliecina piederību viena ģimenei, ticību vārdiem “viena miesa un viens Gars, viens Kungs, viens Dievs un Tēvs visiem”? Vai arī taisnojoties jautājam: “Kurš ir mans tuvākais?” (Lk. 10:29)

Izaugsme Kristū

Kristus sniedz draudzei dāvanas, kas paredzētas “svēto sagatavošanai kalpošanas darbam, lai tā veidotos Kristus miesa” (12. p.). Sagatavošana nav zināšanu vai iemaņu krāšana, lai arī tām ir sava nozīme. Sagatavošanās kalpošanai un izaugsme Kristū nozīmē savu domu un mērķu saskaņošanu ar Dieva domām un mērķi, gan individuāli, gan kā draudzei kopā. Tad katra indivīda izaugsme

acu skata uzmanību un iejūtību, jo tie, uz kuriem mēs raugāties, var pārmainīt mūs? Tikai kopā ar viņiem mēs no jauna atklāsim, kas mēs esam.

Šīs izaugsmes mērķis ir vienotība ticībā un atziņā (13. p.), pieauguša cilvēka stabilitāte, kuru nespēj izsist no līdzsvara dažādas mācības, cilvēku viltība vai vienkārši maldi. Šādu Kristū pieaugušu cilvēku raksturo patiesības apliecināšana mīlestībā.

Ko nozīmē apliecināt patiesību mīlestībā? Pirmkārt, tas nozīmē tuvoties visas patiesības Avotam. Tas nozīmē raudzīties uz Kristu, kā Viņš to darīja. Jāņa evaņģēlija 4. nodaļā, stāstā par samariešu sievu, lasām:

“Viņš (t.i., Jēzus) tai sacīja: “Ej, pasauc savu vīru un nāc šurp!” Sieviete atbildēja: “Man nav vīra.””

Kā mēs atbildētu viņai? Zinot, kas ir šī sieviete un kā viņa dzīvo, droši pateiktu, kas viņai jādara. Bet Jēzus tā nerīkojās. Ieklausieties Viņa vārdos:

“Tu pareizi saki: man nav vīra, – jo pie-

minētās mācības, ne atziņas, bet mīlestība, kas nāk caur citiem draudzes locekļiem no Kristus?

Noslēgumā...

Tāpēc jautājums mums ikvienam ir – vai mēs apzināties sevi kā Dieva ģimenes locekļus? Vai ļaujam Kristus mīlestībai darboties mūsos un caur mums pie citiem cilvēkiem? Un vēl svarīgāk – vai mēs pievedam citus Kristum, ļaujot viņiem kļūt par Kristus mācekļiem? Laba ilustrācija tam ir iepriekš pieminētā samariete. Pēc sarunas ar Kristu viņa dodas atpakaļ uz savu ciemu un pastāsta par sarunu ar Jēzu. Samariete nebaidās atvest ļaudis pie Kristus, lai Kristus viņus māca. Kā ar mums? Vai mēs pievedam citus Kristum, vai arī aprobežojamies ar to, ka iepazīstinām citus ar sevi un savām idejām par ticību, faktiski darot citus par mūsu mācekļiem, veidojot citus pēc mūsu tēla un līdzības? Ja neesam uzmanīgi, tad ļoti ātri mēs varam

Veltīt otram mīlestības skatu nozīmē atzīt šo cilvēku kā personu, pat ja esmu nācis viņu izaicināt, un šis cilvēks savukārt izaicinās mani

Kristū sniedz ieguldījumu visai draudzei. Ir saistība starp indivīdu un draudzi – es varu gūt izaugsmi un iegūt savu patieso būtību tikai attiecībās ar citiem. Apmeklējot ieslodzītos cietumā, sarunājoties ar viņiem, es drīz vien secināju – pat vislielākie noziedznieki ir jauki un sirsnīgi cilvēki... kamēr viņi ir vieni cietuma kamerā. Problēmas sākas tad, kad viņi nonāk kontaktā ar citiem cilvēkiem. Jūs teiksiet – mēs neesam noziedznieki! Bet vai ievērojāt, ka jūs bijāt visjaukākie un vislabākie cilvēki pasaulē līdz tam brīdim, kad apprecējāties? Jūsu dzīvesbiedrs, kas ir vienmēr ar jums, ieraudzīja jūsu ēnas puses un jums to pateica, un tas jums ļoti nepatika! Lūk, tieši šeit beidzot sākas patiesa kristīgā pazemības, lēnprātības un pacietības dzīve – attiecībās ar citiem.

Saskaņojot savu skatījumu ar Kristus skatījumu uz šo pasauli, arī mēs pamanīsim cilvēkus, kurus līdz šim neesam pamanījuši vai arī kurus nevēlamies redzēt. Veltīt otram mīlestības skatu nozīmē atzīt šo cilvēku kā personu, pat ja esmu nācis viņu izaicināt, un šis cilvēks savukārt izaicinās mani. Vai mēs baidāmies veltīt svešiniekam Kristus

ci vīri tev ir bijuši, un tas, kas tev tagad ir, arī nav tavs vīrs. To tu esi patiesi teikusi.”

Pat šajā absurdaīnā viņas dzīves situācijā Jēzus cenšas saskatīt kādu racionālu patiesības graudu – “Jā, ar šo tu neesi precējusies, tāpat, no likuma puses raugoties, tu tiešām esi runājusi patiesību – tev nav vīra.” Kāpēc Jēzus atbildēja šādi?

“Mīlestība ir labvēlīga, tā nav uzpūtīga. Tā nemeklē savu pašas labumu, neskaizās, nepiemin ļaunu. Tā nepriecājas par netaisnību, bet priecājas par patiesību. Tā panes visu un uzticas visam, tā cer uz visu un iztur visu. Mīlestība nekad nebeidzas.” (1Kor 13:4–8a)

Kad jūsu sarunas biedrs jūt, ka vēlat viņam labu, ka esat ieinteresēti ne savā, bet viņa labklājībā, viņš ir gatavs ieklausīties, turpināt sarunu. Un lūk, tad piepildās mūsu šīsdienu pārdomu pēdējā panta vārdi:

“No viņa visa miesa, saistīta un savienota visādām saitēm, katra daļa, darbotamās un celta viņa mīlestībā, iegūst spēju augt.”

Mīlestība dod iespēju augt! Vai nav interesanti, ka to nenodrošina ne iepriekš

nonākt pie šādas rīcības.

Kas man ir jādara, lai manī atspīdētu Kristus – lai es neapstātos ar personīgu iepazīšanos, lai es pievestu cilvēkus Kristum? Man šķiet, ka atbildi tam atradīsim vēstules romiešiem 15. nodaļas sākumā:

“Ikviens lai cenšas būt patīkams savam tuvākajam – viņam par labu, lai viņu celtu. Jo arī Kristus nav izpaticis sev pašam.. Bet izturības un mierinājuma Dievs lai dod jums savstarpēju vienprātību, kas pamatota Kristū Jēzū, tā ka jūs vienprātīgi vienā mutē pagodinātu Dievu un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvu.” (Rom 15:2–7)

Visiem kopā tiecoties pretī Kristum, mēs sasniegsim vīra briedumu, kad patiesība būs tērpta mīlestībā, kas ļaus augt visai draudzei un katram individuāli pretī Kristum.

Lai Dievs dod žēlastību mums visiem sākt raudzīties uz šo pasauli ar Viņa mīlestības acīm, lai, kalpojot citiem, atklājas mūsu personība un mēs iegūtu spēju augt, lai “sasniegtu vienotību ticībā un atziņā uz Dieva Dēlu, līdz sasniedzam vīra briedumu, Kristus pilnības mēru”, kas ir mīlestība. Āmen.

Sigita Pešele,
ADRA Latvija Indijas bērnu
projekta koordinatore

INDIJAS BĒRNU PROJEKTS

Ceturtais mācību gads

Pateicoties vairākiem individuālajiem ziedotājiem, kā arī Slokas un Rīgas 7. draudzei, turpinās ADRA Latvija projekts Indijas bērnu atbalstam. Dieva vadības rezultātā jau ceturto mācību gadu bērni no Amapeta ciemata turpina mācības SDA Nuzvid vidusskolā un Sai Merit skolā.

2 012./2013.māc. g. bija četri bērni (Selvins, Sivamani, Rama Devi, Arvinds), 2013./2014.m.g. pievienojās vēl trīs (Šarona, Satviks, Greisija), 2014./2015.m.g. vēl trīs (Manohars, Manjula, Vamsi), kopā desmit. Sharona bija visvecākā un šogad beidza skolu ar labiem rezultātiem, kas ļāva turpināt īstenot jaunietes sapni – kļūt par farmaceiti, viņa iestājās farmācijas fakultātē. 2015./2016. m.g. mācās deviņi Latvijas sponsorētie bērni, bet kopumā projektā ir ap 50 bērnu.

Saskaņā ar noslēgto līgumu starp ADRA Latvija un SDA Nuzvid vidusskolas direktoru, ir pārskaitīta maksa, kas nosedz skolas naudu, uzturu trīs reizes dienā, skolas formu, higiēnas preces, mācību

grāmatas un iespēju dzīvot kopmītnēs, jo mājas atrodas tālu, bet pāri visam šim bērni saņem Bībeles vēsti katru dienu, ko citādi viņi nezinātu. Ja runājam par

Vineta Krauliņa kopā ar mazo Arvindu un viņa mammu

Nuzvidas dievkalpojums

summām, vienam bērnam tie ir precīzi 335 EUR vienpadsmit mācību mēnešiem (30.45 EUR/mēn. jeb 1 EUR/dienā). ADRA Latvija kontā tiek veidots uzkrājums, lai būtu iespējams nodrošināt arī nākošos mācību gadus, līdz mūsu bērni pabeigs skolu.

Īpaši vēlos vēlreiz uzrunāt tos, kuri zie-

tajos dzīvotu.”

Un joprojām es varu atkārtot to, ko rakstīju 2014. gada maija Adventes Vēstis izdevumā: “Vineta Krauliņa teica: „Viss sākas ar lūgšanu... tiem, kas tic.” Kāpēc tieši Amapeta ciemats? Tāpēc, ka tur vietējais sludinātājs bija gadu lūdzis Dievu, lai atsūta palīdzību glābt bērnus no vardarbības un bezcerības, vecākus no alkohola un ātras nāves, lai palīdz viņiem dāvēt cerību, kas atrodama Kristū. Kāpēc Latvija? Tāpēc, ka Māris Krauliņš un viņa māte Vineta Krauliņa ir latvieši, kas Dievu atraduši Latvijā, bet turpina atsaukties Viņa aicinājumam un

ka konfektes, cepumi un košļājamās gumijas, ko var nopirkt par naudu, kas ir līdzvērtīga vienas dienas skolas naudai Indijā, var palikt arī nenopirkta, ja Dievs caur šo naudu var glābt bērnus un atbildēt lūgšanas.

Es vēlētos aicināt līdzdalīt Dieva mīlestību un atbalstu caur mūsu ziedojumiem un aizlūgšanām par šiem bērniem, ģimenēm, skolotājiem, projekta vadītājiem. Pateicoties jūsu ziedojumiem, šiem bērniem ir bijusi iespēja iepazīties ar Bībeli un Jēzu. Šī ir konkrēta iespēja būt par svētību un būt par daļu no Dieva atbildes uz lūgšanu, būt par misionāriem.”

Greisija kopā ar brāli

doja iepriekšējā gadā – ar jūsu palīdzību ir izdevies segt desmit bērnu skolas maksas! Ticam, ka šie bērni ir jūsu sirdīs, un jūs iespēju robežās atbalstīsiet viņus arī turpmākajā mācību gadā, par ko jau iepriekš esam ļoti pateicīgi. Ziedojumus individuālie ziedotāji un arī citas draudzes aicinātas ieskaitīt “ADRA Latvija” kontā LV77HABA0551002308686, ar norādi “Indijas bērnu projektam”.

Tie, kas nav sekojuši līdz projektam, varat iepazīties ar to iepriekšējo AV izdevumu rakstos (2013.gada marts un oktobris, 2014. gada maijs)*.

Joprojām šī projekta moto paliek Dieva vārdi no Efez.2:10- “Mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs

Māris Krauliņš Amapetā

darbiem, atrodoties arī Anglijā. Kāpēc es? Tāpēc, ka mans toreiz piecgadīgais dēls pirms diviem gadiem teica: „Es atdošu pusi no savas krājkasē sakrātās naudiņas šiem bērniem, mums viņiem jāpalīdz!”, un mēs ar ģimeni sapratām,

Vairāk par projektu varat lasīt un skatīt www.adra.lv sadaļā “Indijas bērnu projekts”.

Rama Devi

Sivamani

Satviks

Intervēja
Jana Kuzmenkova

IZLŪGTAIS PRIEKS

Man ļoti patīk sarunas ar cilvēkiem, pēc kurām dodies prom iedrošināts un iedvesmots, guvis kādu labu atziņu. Kādu vakaru satikos ar Janu Jansoni, jaunieti no Talsiem, kas pašlaik studē Rīgā. Ienākusi draudzē 10 gadu vecumā, pateicoties savai draudzenei un Ceļa meklētāju nometnei, 2013. gadā viņa kristījās.

Kad Tu sāki patiesi pievērsties Dievam?

Sākumā, kaut arī es apmeklēju dievkalpojumus, mana sirds nebija pie Dieva. Viss mainījās ziemā pāris mēnešus pēc tam, kad man palika 12 gadu. Es lasīju 1. vēstulē korintiešiem 13. nodaļā par mīlestību. Tajā mirklī Dievs man ļoti spēcīgi atklāja, ko tā nozīmē. Es sapratu, ka neesmu mīlējusi ne vecākus, ne draugus, pat ne sevi. Tam sekoja patiesa, dziļa nožēla un sirds izmaiņa. Es no kaitinoša, skaļa, egoistiska un savtīga bērna kļuva par mierīgu, nosvērtu, laipnu un sirsnīgu meiteni. Es iemācījos, ko nozīmē priecāties ar citiem viņu priekšos un ko nozīmē skumt un raudāt kopā ar citiem, kad viņiem ir grūti. Šo mirkli es skaitu kā savas kristieša dzīves sākumu.

Kādām kalpošanām esi gājusi cauri?

Draudzē ir bijis jādara gandrīz viss. Sākot ar ziedojumu vākšanu, līdz jauniešu dievkalpojumu organizēšanai. Mūsu

draudzē jaunos liek pie darba, un tas ir ļoti labi, jo tā ir lieliska iespēja augt un attīstīties.

Ārpus draudzes esmu piedalījies dažādās evaņģelizācijas nometnēs un pasākumos. Divus gadus kalpoju arī Jauniešu nodaļas konferenču komandā. Tā man bija lieliska pieredze. Tajā laikā es ļoti daudz augu, pieļāvu kļūdas, mācījos atkarību no Dieva un ieguvu liiskus draugus, kuri mani atbalsta vēl joprojām.

Pats svarīgākais, ko šo gadu laikā esmu ieguvusi kalpojot, ir apziņa, ka Dievam nekas nav neiespējams. Neskaitāmas reizes esmu piedzīvojusi darbībā apsolījuma piepildījumu, kurš rakstīts 2Kor. 12:9: „Un Viņš ir sacījis: “Tev pietiek ar Manu žēlastību; jo Mans spēks nespēkā varens parādās.” Tad nu daudz labāk lielīšos ar savu nespēku, lai Kristus spēks nāktu pār mani.” Mirklī, kad esmu bijusi visvājākā, ir kļuvusi par maniem visstiprākajiem Dieva dēļ. Paskatoties atpakaļ,

ir grūti noticēt un aptvert, cik daudz Dievs manī ir ieguldījis. Tā ir lieliska apziņa – Dievs rūpējas un veido Tevi, Tu esi Viņam īpašs un Kungam ir plāns Tavai dzīvei.

Dzirdēju, ka jau kādu laiku tava degsme ir mazo grupu kustība. Vai tā ir taisnība? Kāpēc?

Jā, par mazajām grupām pamazām sāku degt jau pirms 3 vai 4 gadiem. Tomēr toreiz es nebiju bijusi nevienā mazajā grupā, man nebija ne jausmas, kā to darīt, tāpēc tas viss palika tikai vēlme. Man ļoti patika ideja, ka draudze nesākas un nebeidzas dievkalpojumā, bet turpinās arī pa nedēļu, ka ir cilvēki, ar kuriem kopā audz un pilnveidojies. Es mācījos Talsu Kristīgajā vidusskolā, tādēļ daži mani klasesbiedri arī bija kristieši. Latviešu valodas stundā kāds klasesbiedrs dalījās par izlasīto grāmatu „100% draudze”, kurā ir runāts par draudzi kā dzīvu organismu, kā kopienu. Lieliska

grāmata. Viens no šādas draudzes pamatiem ir mazās grupas. Tas ir Kristus piemērs – mazā grupa, kurā veido mācekļus. Arī pirmkristiešu draudze auga tieši caur mājas grupām un mājas draudzēm. Tā es par to iedegos vēl vairāk. Pēdējās Jauniešu konferences tēma bija mazās grupas. Pēkšņi viss sastājās savās vietās. Jutu, ka Dievs aicina veidot jaunu mazo grupu, ko arī septembra beigās izdarījām.

Labprāt vēlētos dzirdēt par tavu šī brīža mazo grupu. Kā jums iet?

Tā nav tikai mana mazā grupa. Vadu to divatā ar Kristīni Kalmani. Viņa ir galvenais vadītājs mūsu tikšanās reizēs, bet es savukārt vairāk nodarbojos ar tehniskām lietām, viņas un pārējo iedrošināšanu. Esmu viņas labā roka. Ir tik lieliski strādāt kopā ar cilvēku, kurš mani ir ievēdis draudzē, bijis klāt manos kāpumos un kritumos, viņa ir mans dārgums un Dieva svētība. Tāpēc mazā grupa sagādā vēl lielāku prieku.

kritis ar vēl kādu.

1) Ilgas pēc prieka. Biju pāris mēnešus piedzīvojusi, ko nozīmē patiess prieks Kungā, tomēr ikdienā, pārdzīvojumu un pārmaiņu procesā to pazaudēju. Tas bija iemesls, kāpēc manī radās nepārvaramas ilgas pēc prieka visa atlikušā mūža garumā. Gribēju notvert un priecāties par tiem ikdienas sīkajiem mirkļiem, kurus Dievs mums dod. Tāpēc es par to ļoti lūdzu, un vienā dienā Dievs man to iemācīja. Kopš tā mirkļa jau pagājis pusotrs gads.

2) Ieraudzīt sevi Dieva acīm. Man kopš bērnības bija ļoti daudz kompleksu un zems pašvērtējums. Kaut man bija arī stiprās puses, redzēju tikai trūkumus, galvenokārt izskatā. Dievs to visu izmainīja pāris mēnešos, spilgti atklājot manus trūkumus, ka jebkurai rīcībai Dieva acīs ir nozīme tikai tad, ja tā ir pareizo motīvu vadīta. Toreiz tas bija mans klupšanas akmens, jo, mēģinot izskatīties labi citu acīs, centos kompensēt savus kompleksus. Tajā pašā laikā Dievs

šām ir iespējami, jo, kaut arī es novērtēju un priecājos par cilvēkiem, lietām sev apkārt, tās nedara mani laimīgu. Vienu nedēļu, man pasliktinājās attiecības ar Dievu, un es izjutu, ka ikdiena bija tieši tāda pati, bet nekas no tā nesniedza prieku un gandarījumu. Tikai Dievs piešķir visam krāsas. Tā nu es jau pusotru gadu lidoju Dieva apskāvienos un mīlestībā. Nav nekā labāka kā iemīlēties Dievā.

Šajā laikā esmu iepazinusi Dievu no pavisam citas puses. Ir sajūta, it kā Viņa galvenais uzdevums būtu atrast jaunus veidus, kā mani iepriecināt. It kā Viņš teiktu: „Hmm... Kā lai Janu iepriecina? Varbūt došu to! Jā, viņa priecājas, cik lieliski! Hmm.. tagad es varētu izdarīt tā. Jā, izdevās, viņa atkal ir laimīga.” Es tiešām jutos aplidota.

Jā, būtu melots, ja es teiktu, ka man šajā laikā nav bijuši kritumi. Protams, ka ir. Bija jātiec pāri gadiem ilgušām sāpēm un aizvainojumam, bija paguruma mirklis, smaga slimība ģimenē, bet tagad tas ir citādi. Pat mirkļos, kad nav viegli, es

Tā bija pirmā īstā brīvība, kad vairs nebija svarīgi pasaules uzliktie standarti un cilvēku viedoklis. Es ļoti cienu citu viedokli, bet tas vairs nespēj ietekmēt manu pašvērtības izjūtu.

Pašlaik mums iet ļoti labi. Tiesa, esam tikušies vien pāris reizes, bet es redzu, lūdzu un ticu, ka tā ir Dieva veidota un izlūgta, tāpēc es no sirds ceru, ka tam būs arī tālejoša ietekme. Grupiņu vadām pēc FAST programmas, kas ir tendēta uz pašizaugsmi Kristū, Bībeles pantu iegaumēšanu un līderību. Lielisks materiāls. Tā nu mēs cītīgi mācāmies un atrunājam Bībeles pantus no galvas, dalāmies pārdomās par attiecīgo katras nedēļas tematu, lūdzam, pierodam viens pie otra un tuvojamies Dievam. Šī tiešām ir kalpošana, kurā pilnīgi ir mana sirds, un par to es esmu Dievam pateicīga.

Tu man asociējies ar prieka pārpildītu cilvēku! Vai tam ir kāds noslēpums? Pastāsti, kāds ir bijis tavs ceļš šādas attieksmes izkopšanā?

Ceļš ir bijis garš, un vajadzēja daudz iemācīties, lai prieks varētu kļūt par manu ikdienu. Tomēr dažas manas atziņas ir izkristalizējušās. Prieks ikdienā ir brīvība Kristū. Lai to iegūtu, vissvarīgākais ir no sirds to vēlēties un lūgt pēc tā jeb meklēt prieku savā Kungā. Īsi izstāstīšu savu stāstu, jo katram jau tas būs citāds, tomēr iespējams, ka mana pieredze sa-

man ļoti spēcīgi atklāja manu vērtību Viņa acīs. Mēs visi zinām un piekrītam, ka mūsu dzīvība ir Dieva dzīvības vērtā, tikai ne vienmēr mums tas „aiziet līdz kaulam”. Man toreiz aizgāja, un tajā brīdī visi kompleksi izgaiss, jo nekam citam vairs nebija nozīmes. Es zinu, ka manu vērtību Tēva acīs nevar izmainīt nekāda mana rīcība, notikumi vai trūkumi. Un es esmu vērtīga! Tā bija pirmā īstā brīvība, kad vairs nebija svarīgi pasaules uzliktie standarti un cilvēku viedoklis. Es ļoti cienu citu viedokli, bet tas vairs nespēj ietekmēt manu pašvērtības izjūtu.

3) Iemīlēšanās Dievā. Latviski tas dīvaini skan, bet angļiski šādu vārdu salikumu esmu dzirdējusi vairākkārt un nezinu vēl piemērotāku. Šķiet, ka tu lido, priecājies, gribas apskaut visu pasauli, prieka asaras saskrien acīs vairāk nekā jebkad dzīvē. Reizēm, kad Dievs ir īpaši vadījis, aiz prieka naktīs nevaru aizmigt. Man vairāki cilvēki ir jautājuši: „Kas ar Tevi noticis? Tu esi iemīlējusies?” Savā ziņā tā tiešām ir, es nezinu, kā to citādk nosaukt. Bet tajā visā brīvība parādās kā apziņa, ka laimes avots un uzturētājs ir Dievs. Ja Dievs ir nemainīgs, tātad tas nozīmē, ka pastāvīga laime un prieks tie-

redzu, ka Dievs respektē manu cilvēčīgo vājumu. Redzot, ka pat tad, kad Viņu sāpinu, Dieva attieksme nemainās, man liek iemīlēties vēl vairāk. Viņš mani nebeidz pārsteigt. Kā var būt kaut kas tik labs? Par ko man tas? Es tiešām jutos kā Dieva mīļākais bērns.

Šobrīd man atkal ir neliels nolaišanās periods, bet tikai neliels, jo es jūtu, ka Dievs mani aicina tālāk uz kādu jaunu posmu un pieredzi. Pārmaiņas, kas saistītas ar rakstura izaugsmi, nekad nav īpaši patīkamas un vieglas, bet es gribu vēl vairāk paplašināt savas brīvības robežas, un es zinu, kas ir tās lietas, kurām man ir jākāpj pāri. Es gribu nest daudz augļu, es gribu iepriecināt arī Dievu. Viņam jau tā ir tik daudz sāpju, gribu, lai manis dēļ Viņš priecājas.

Tāds ir mans ceļš līdz priekam. Galvenais ir izvēle un vēlēšanās, kā arī patiesums. Pārējo Dievs izdarīs. Es gribu priecāties, iemāci man to, Kungs! Ja cilvēks pats apzinās savu vājumu un bezspēcību, Dievs dara un nāk palīgā. Viņš jau arī zina, ka vieni nespējam. Viņš grib, lai mēs būtu laimīgi, arī šeit, uz Zemes. Deivids Ašeriks reiz teica: „Neviens nevēlas tik ļoti tavu laimi kā Dievs. Pat ne tu.”

Veselības Princips atturība

mamma: Krā un Krū, ko jūs tagad darāt ar to konfekšu kasti? Esat apēduši jau vairāk nekā pusi konfekšu!

KRŪ: Neko sliktu, mammucīt, mēs nedarām. Mēs nostiprinām veselīga dzīvesveida ieradumus.

mamma: Ko? Izēdot konfekšu kasti pilnīgi tukšu vienā dienā? Kurš tad tā stiprina veselību? Jums aizlips knābis un sāpēs vēders!

KRĀ: To mēs darām vienā dienā tāpēc, lai citās dienās nebūtu jābojā sava veselība. Tā mēs izlē-mām.

KRŪ: Jā, jā. Apēdīsim daudz dienu konfekšu normu vienā dienā. Tu taču gribēsi, lai rīt mēs ēstu tikai veselīgu uzturiņu.

KRĀ: Un parīt arī.

KRŪ: Tad mēs ēdīsim tikai dārzeņus milzīgos daudzumos!

KRĀ: Un tev būs veselīgi bērniņi.

KRŪ: Es, piemēram, varētu apēst par veselus četrus kilogramus burkānu vienā dienā! Nu, tikai

tad, ja nebūtu jāiet uz skolu, jo tam ir vajadzīgs laiks.

KRĀ: Es arī varu apēst milzum daudz riekstu vienā ēdienreizē. Tie ir tik garšīgi un veselīgi!

KRŪ: Redzi, cik prātīgi mēs, mammucīt, esam!

mamma: Klausos un brīnos, kur jums rodas tādas domas? Vai jūs ziniet, ko nozīmē vārds “atturība”?

KRĀ: Jā, zinām. No sliktām un neveselīgām lietām jāatturas, cik vien var!

KRŪ: Un labās lietas jālieto, cik vien var!

mamma: Nē, mīļie bērni - tā gluži vis nav atturība!

Atturība, patiešām, nozīmē izvairīties no sliktajām lietām, tikai, ne jau tās izlietojot, kā jūs tagad konfektes, bet gan atturoties no to lietošanas, kur nu vēl tādos daudzumos. Bet labās lietas jālieto tikai tik daudz, cik tas nepieciešams.

KRŪ: Kādu labumu gan var dabūt no atturības?

mamma: Ļoti lielu labumu. Jūs būsi vesel-

līgi un jutīsieties labi!

Lai justos labi, nav vienā dienā jāapēd kilogramiem burkānu, riekstu vai citu vērtīgu lietu.

KRĀ: Bet tie taču ir veselīgi produktiņi!

mamma: Arī dzīvojot veselīgi, visā jāievēro līdzsvars.

Kā tev šķiet, Krū, kas notiktu, ja tu būtu fiziski aktīvs, bet neēstu ēdienu?

KRŪ: Droši vien būtu trakoti noguris un visi spēcīgi mani atstātu.

mamma: Tieši tā! Ja ir kustības, bet nav atpūtas, tad seko pārgurums.

Bet kas notiktu ar tādu, kurš tikai ēd un ēd, uzņem barību, bet tam nav fizisko aktivitāšu?

KRĀ: Šķiet, tāds varētu iegūt lieko svaru.

mamma: Taisnība, bet kā ar to, kurš pietiekami atpūšas, bet tam nav kustību?

KRŪ: Tāds gan paliktu švakiņš, un muskuļi tam kļūtu kā lupatiņas. Nožēlojami!

mamma: Tā arī notiktu, jo no nekustēšanās muskuļi kļūst vāji un asinis neplūst tā, kā vajag.

KRŪ: Man gan viss ir kā vajag ar muskuļiem!

Es sportoju bieži.

mamma: Un tas, Krū, ir labi. Daži cilvēki lieto dažādas ļaunas un postošas lietas kā, piemēram, narkotikas, tabaku un alkoholu, kaut gan tas sagrauj veselību, prāta spējas un sabojā attiecības cilvēku starpā.

KRĀ: Nu, mums jau gan tādas trakas lietas nav pat domās nākušas! Neesam jau cilvēki.

KRŪ: Jā, un bez prātiņa arī neesam! Es jums teikšu – tas līdzsvars tomēr ir jāatrod.

KRĀ: Un končas arī nav ko štopēt bez jēgas! Pareizi, mammucīt, tu saki – vienu konfektīti dienā un viss!

mamma: Tāpēc atturība, bērni, ir lieliska DIEVA dāvana, ja to lieto!

KRŪ: Man sāk likties, ka es to atturību tomēr labprāt lietošu.

KRĀ: Es arī! DIEVS vienmēr dāvina tikai vērtīgas, noderīgas un brīnišķīgas lietas veselībai, priekam un labai dzīvei.

mamma: Mēs taču DIEVAM uzticamies, vai ne?

Uzdevums:

Kas notiek, ja...

Dievs mums ir dāvējis veselības likumus, bet tie ir jāievēro līdzsvaroti un atturīgi, pretējā gadījumā – pārmērīgi tiecoties pēc kāda veselības principa, neievērojot citus, var nodarīt sev pāri. Aprēķini summu vienādojumam, lai uzzinātu sekas nelīdzsvarotām aktivitātēm!

... ir saule, bet nav ūdens? $2+5-6+1$

4 Nogurst un kļūst vājš.

... uzņem barību, bet nav fizisko aktivitāšu? $6+1+3-9$

2 Cilvēki un augi izžūst.

... ir fiziski aktīvs, bet neēd? $5+3-2-2$

5 Sagrauj veselību, prātu un attiecības.

... ir kustības, bet nav atpūtas? $5+4-2-1$

1 Iegūst lieko svaru.

... pietiekami atpūšas, bet nav kustību? $6-4+3-2$

3 Muskuļi kļūst vāji un asinis neplūst tā, kā vajag.

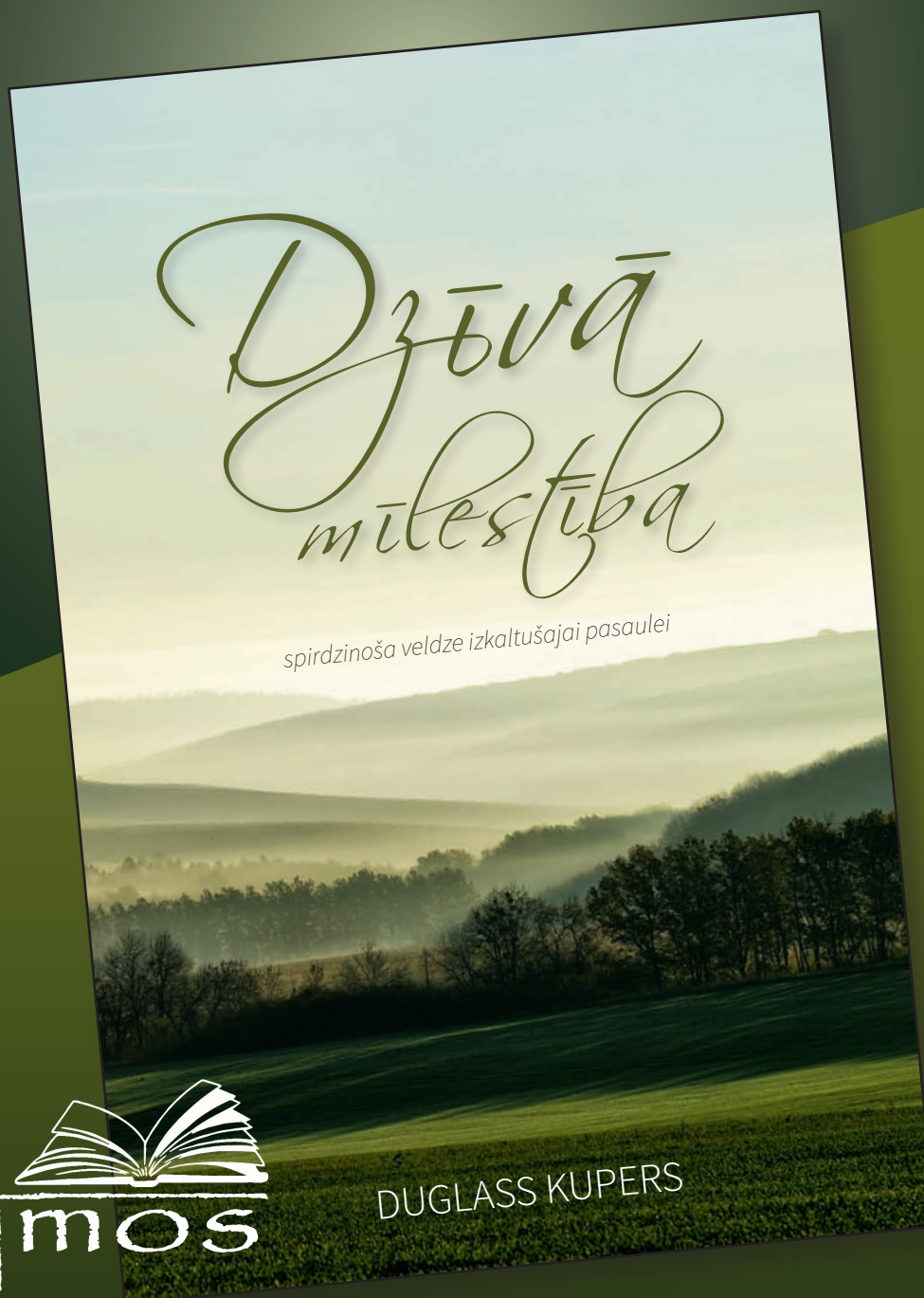
... lieto narkotikas, tabaku un alkoholu? $2+8-4-1$

6 Kļūst izsmelts un pārguris.

JAUNUMS!

AUTORS DUGLASS KUPERS IR PĀRLIECINĀTS, KA ŠODIEN KRISTIETĪBAS GALVENAIS IZAICINĀJUMS NAV ZINĀŠANAS PAR DIEVU, BET GAN MĪLESTĪBAS ATTIECĪBAS. VIŅŠ RAKSTA: "MUMS IZMISĪGI NEPIECIEŠAMA JĒZUS DĀVĀTĀ MĪLESTĪBA, LAI LĪDZDALĪTU TO ŠAJĀ PASAULĒ. ŠAI MĪLESTĪBAI JĀSASTOPAS UN JĀSPĒKOJAS AR PASAULES PIEAUGOŠO ĻAUNUMU. MUMS JĀPALĪDZ CILVĒKIEM IEPAZĪT DIEVIŠĶĀS MĪLESTĪBAS DZIĻUMS. MĒS NEDRĪKSTAM NEMĪLĒT CILVĒKUS. ŠĪS GRĀMATAS NOLŪKS IR PALĪDZĒT MUMS VISIEM DIEVA SPĒKĀ ATSAUKTIES ŠIM SVARĪGAJAM AICINĀJUMAM."

GRĀMATU VAR IEGĀDĀTIES IZDEVNIECĪBAS GRĀMATU GALDĀ RĪGĀ, BAZNĪCAS IELĀ 12A, VAI INTERNETA VEIKALĀ

WWW.PATMOS.LV